

Universul curioșilor

Școala Gimnazială Nr.

Piatra-Neamț

nr. 31, noiembrie 2023

ISSN 2066 - 2947

UNIVERSUL CURIOȘILOR

Nr. 31, noiembrie 2023

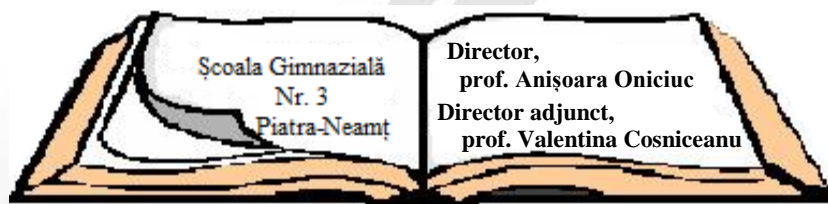
DIN CUPRINS

Calea spre performanță	1	Consultații pentru Evaluarea Națională	25
Cuvânt de învingător	2	Emoții	26
Fii o învingătoare!	7	Vega	27
Concursul ca un joc online	8	Maestra Circului Timpului	28
E greu să înveți?	9	Sunt o războinică	29
După muncă și răsplată	9	Amintiri ... Vara	29
Gustul succesului	10	Toamna în versuri	30
Concursurile ca un LEGO	10	Toamna scriitorilor	32
Succesul, o muncă de echipă	11	Rebus	47
Ce este EDUCAȚIA?!	12	Provocarea SUDOKU	48
Un pasaj din viața mea	13	Ghicitori	48
Lecția de creație	14	Careul TOAMNEI	49
Cubul Rubik, activitatea mea preferată	20	Proiectul meu	49
Să ne amuzăm cu câteva ghicitori...	22	Un gând în limba engleză - Friendship	50
Recomandări de lectură	23	Găsiți cel puțin 10 diferențe	50
Pastila de limbă	24	Arhitecții VIITORULUI	51

Colectivul de redacție:

prof. înv. primar, Onofrei Ciprian	prof. Goguță Iulia-Cipriana
prof. înv. primar, Olteanu Elena-Carmen	prof. Dosoștei Smaranda Raluca
prof. înv. primar, Bălău Oana-Denisa	prof. înv. primar, Dobria Mihaela
prof. înv. primar, Hurjui Irina	prof. înv. primar, Pavel Doinița-Mihaela
prof. înv. preșc., Gheorghiu Manuela	prof. înv. primar, Chirica Simona-Florentina
prof. Filimon-Vintea Ana-Maria	prof. înv. primar, Nacu Oana Andreia
prof. înv. primar, Iftime Mihaela	prof. înv. primar, Gheorghiiță Anca
inf. Ghiurcă Dorina	

www.scoala3pn.ro

Revistă aprobată de ISJ Neamț, cf. nr. 3154 din 17. 03. 2009

Calea spre performanță

În fiecare dimineață, fiecare elev pornește pe drumul educației, o călătorie care îi va modela viitorul. Pentru a atinge performanțe remarcabile, este esențial să înțelegem importanța lucrului suplimentar atât la școală, cât și acasă. Drumul spre succes nu este pavat doar cu abilități native sau talente, ci și cu muncă asiduă, cu seriozitate și cu disciplină.

La școală, participarea activă în clasă constituie baza înțelegerii. Cu toate acestea, este crucial ca elevii să realizeze că învățarea nu se oprește odată cu sunetul clopoțelului. Lucrul suplimentar la școală, fie că este vorba de ore de pregătire suplimentare sau de implicarea în activități extracurriculare, consolidează cunoștințele și dezvoltă abilități esențiale.

Acasă, timpul petrecut învățând este la fel de important precum cel de la școală. Într-un mediu mai puțin formal, copiii pot explora subiecte care îi fascinează și pot consolida concepte cheie. Părinții, ca și ghizi în această călătorie, joacă un rol determinant în a crea un mediu propice învățării. Performanța școlară nu este doar o reflectare a activităților din timpul orelor de curs, ci și a efortului suplimentar depus în studiul individual.

Disciplina este piatra de temelie a succesului în orice domeniu. A învăța să lucrezi cu plăcere sau a te autodepăși într-un proiect personal înseamnă să îți dezvolti disciplina. Aceasta nu numai că îmbunătățește performanța academică, dar construiește și o bază solidă pentru viitor.

Copiii care învață să își gestioneze timpul și să își stabilească obiective au un avantaj considerabil în fața provocărilor vieții.

Un alt aspect esențial este găsirea unui echilibru între muncă și timpul liber. Timpul dedicat jocului și activităților recreative nu este doar o răsplată, ci și un ingredient necesar pentru a menține echilibrul mental și emoțional. Este important să înțelegem că performanța nu înseamnă doar rezultate academice, ci și dezvoltarea personală armonioasă, contribuind astfel la formarea unei perspective echilibrate asupra vieții.

În concluzie, drumul spre succes presupune efort, seriozitate și disciplină. Lucrul suplimentar la școală și acasă nu doar îmbunătățește performanța academică, ci construiește și caractere puternice și pregătește elevii pentru provocările vieții. Astfel, copiii trebuie încurajați să vadă educația ca pe o călătorie continuă, unde fiecare pas îi apropie mai mult de succes și de împlinirea personală.

Prof. Înv. Primar,
Simona Chirica

Cuvânt de învingător

Să obțin nota 10 la Evaluare Națională nu a fost o sarcină atât de ușoară, dar cu dedicare, multă muncă și, desigur, cu ajutorul unor profesori implicați, acest lucru a fost posibil.

Călătoria mea a început la Școala Gimnazială Nr 3, unde m-am transferat în clasa a V-a. Această nouă etapă avea să-mi aducă în față noi provocări și multe necunoscute, iar acest lucru m-a speriat și motivat, deopotrivă. Așa avea să înceapă cea mai importantă etapă a vieții mele de până atunci.

Mi-am făcut mulți prieteni noi încă de la început și m-am familiarizat ușor cu profesorii și modul lor de predare. Eu am învățat constant pe parcursul anilor și nu am avut prea multe de recuperat în clasa a 8-a. Materiile de examen, matematica și limba română, nu au reprezentat o povară pentru mine. Matematica poate fi o provocare pentru orice elev, dar trebuie doar înțeleasă și exersată. Zi de zi, obișnuiam să îi acord un timp generos din cel alocat studiului. Aprofundam problemele făcute la clasă și repetam adesea numeroasele formule. La română a fost mai greu cu gramatica, dar în timp, prin multe exerciții, am descoperit și tainele acesteia. Cărțile citite la recomandările doamnelor profesoare mi-au fost de mare ajutor anul acesta. Pe lângă faptul că au contribuit mult la imaginația și dezvoltarea mea, m-au ajutat și la examen.

Testele date la clasă și simulările, mai ales, obișnuiau să mă sperie puțin. Deși mă pregăteam din timp și învățam, tot aveam o problemă cu gestionarea timpului sau cu emoțiile. Nu luam mereu doar note de 9 sau de 10, dar încercam să nu repet greșelile făcute și să înțeleg ce trebuia să mai repet sau să aprofundez. Pe lângă asta, în fiecare weekend, îmi alocam timp pentru o proprie simulare la ambele materii. Acum conștientizez cât de importante au fost aceste evaluări pentru mine și ce efect bun au avut asupra mea, de-a lungul anului școlar.

Așadar, eu consider că oricine ar putea lua 10 la Evaluare Națională, dacă este determinat și perseverent întreg anul școlar.

Mara Dabija

Câteva cuvinte

Încă de când aveam vreo 10-11 ani, titlul de „șefă de promoție” a reprezentat unul dintre scopurile primare pe care am dorit să le ating cu ardoare, întrucât am încercat de fiecare dată să dau tot ce a fost mai bun din mine, indiferent de ce avea ziua următoare să îmi ofere. Nu cred că există o anumită tipologie de elevi făcută exclusiv pentru a obține note maxime. De fapt, oricine, fete sau băieți, cu puțină motivație și disciplină, ar putea obține un astfel de titlu și chiar să facă performanțe ulterioare, la anumite materii din programa școlii.

Ca o scurtă încurajare pentru următoarea generație de elevi, voi adresa următoarele cuvinte: Crede în tine și luptă pentru valoarea ta, pentru că nimeni nu va face asta în locul tău. Nu te subestima niciodată, dar, în același timp, nu-i subestima pe alții, toți suntem egali în această ecuație. Încearcă lucruri noi și depășește-ți limitele! Pentru mine, gimnaziul a fost o adevărată provocare și, desigur, nu a fost doar curcubeu și soare. De fapt, a fost greu, cu toate schimbările fizice și mentale pe care le-am trăit, dar a meritat din plin. Și îmi doresc ca toată lumea, odată ce termină de învățat aici, să ajungă la aceeași concluzie.

Consider că orice copil are în geanta sa un bagaj consistent de cunoștințe, capabile să îl propulseze cât mai departe în viață.

Ciubotaru Laura-Maria, clasa a IX-a

Cheia succesului

Succesul poate fi definit în multe moduri, în funcție de perspectivă și de valorile personale. În general, succesul este adesea asociat cu atingerea obiectivelor, satisfacția personală, împlinirea în diverse domenii și multe altele. Acesta este o măsură subiectivă și diferă de la o persoană la alta. Dintre multele definiții ale succesului aș alege-o pe cea care spune ca acesta constă în multă muncă, dar și puțin noroc.

Susținerea examenului de Evaluare Națională, pentru mine a fost o mare provocare, primul examen „serios” din viața mea, care îmi decidea parcursul următorilor 4 ani. Sună un pic înfiorător să auzi că 2 ore de examen la limba română și 2 ore la matematică vor decide 4 ani, așa-i?? Dar asta este adevărul.

Eu am reușit să obțin nota 10 la ambele probe. Vă zic că nu este ușor, dar nu este imposibil. Important este să îți dorești cu adevărat și să muncești. Eu nu m-am gândit niciodată că vreau să iau 10, doar mi-am propus să obțin o notă cât mai mare. Nu am tocit sau nu am stat să învăț non-stop, doar am lucrat constant și am încercat să mențin un ritm pe parcursul celor 4 ani din școala generală, dar în special în clasa a 8-a. Nu cred că este o soluție bună să înveți doar cu câteva săptămâni înainte de examen, adică să lași totul pe ultima sută de metri. Cum am menționat și în primele rânduri, pe lângă multă muncă trebuie să existe și acest gram de noroc. Contează cât de mult reușești să te concentrezi în acele ore de examen și cum te simți în respectiva zi, pentru că același test făcut în zile diferite nu va avea tot timpul același rezultat.

Unul dintre factorii benefici ai acestui succes este susținerea venită din partea cadrelor didactice. Am decis să urmez școala generală la „Colegiul Național Petru Rareș”, lucru pe care nu îl regret nicio secundă, deoarece profesorii m-au ajutat, îndrumat și susținut tot timpul. Dacă mă întorc mai mult în timp, nu aș fi reușit să ajung să studiez acești 4 ani de zile în cadrul unui liceu, dacă nu plecam cu niște baze bine formate din școala gimnazială, pe care am făcut-o la „Școala Gimnazială Nr. 3”, sub îndrumarea doamnei prof. Simona Chirica. Într-adevăr, un copil, dacă dorește, poate învăța în orice școală, dar eu cred că am avut norocul să învăț în cele mai bune medii și ar trebui să fiu recunoscătoare, lucrându-se la un nivel înalt, ceea ce m-a ajutat, după cum se observă în rezultatele obținute.

În concluzie, după cum un proverb renumit spune « După muncă și răsplată. », aflarea rezultatelor mi-a oferit și un beneficiu financiar, dar și o liniște în suflet. Stresul acumulat a dispărut și fericirea mi-a învăluit instant tot corpul. Mă liniștisem și pentru că știam că voi reuși să continui liceul tot la « Petru Rareș » fără să îmi fac griji de mediile celorlalți. Sunt mândră de ceea ce am reușit, dar urmează o nouă etapă din viața mea, liceul, o nouă provocare prin care sunt gata să trec. Pentru mine, cheia succesului este determinarea, munca și susținerea cadrelor didactice și a părinților.

Eliza Elena Patnoschi:
Sportul este foarte important pentru mine!

Relaxată după ce a aflat că a obținut nota maximă la examen, Eliza Elena Patnoschi de la Colegiul Național „Petru Rareș” vorbește degajat despre drumul ei până la performanță.

„Nu a fost foarte greu să obțin 10. Subiectele mi s-au părut de nivel mediu. Eu am lucrat constant în gimnaziu și asta m-a ajutat. Am făcut și un pic de pregătire anul acesta. Profesorii noștri de la clasă sunt într-adevăr foarte buni, însă aveam nevoie de cineva care să-mi spună unde greșesc, ce nu înțeleg, unde mai am de lucrat. În rest, am învățat după un program săptămânal, nu zilnic, în care mi-am propus să lucrez două ore la română și trei la matematică. La urmă am învățat niște scheme, am și tit, pentru a-mi dezvolta partea de primare, dar nu numai!”.

Totuși, rezultatul a fost unul învinzător pentru Eliza, deși psihic era oțit. „Nu mă așteptam să iau nota 10. La română e subiectiv, nu știi cum țiază profesorul care-ți corectează, matematică mă gândeam la un 9,90 și mă uit pe barem. Pentru mine nu e dificil, dar cred că la nivel de țară e greu pentru elevii care din motive au pierdut în pandemie. Suntem 36 de elevi în clasă, te au luat peste 9 și sunt doar și ceva parcă, adică poate dacă e un pic mai mult interesul, sunt copii buni, reușeau note mai

ELIZA PATNOSCHI,
Clasa a IX-a
Colegiul Național
„Petru Rareș”

EVA DUMITRAȘCU,
Clasa a IX-a
Colegiul Național
„Petru Rareș”

La începutul clasei a opta, nici nu aș fi îndrăznit să mă gândesc că aș putea obține o notă maximă la examen. Tot ce am sperat a fost să intru la liceul dorit, dar, spre surprinderea mea, rezultatul a fost acela la care mi se părea imposibil să ajung: nota 10.

Majoritatea cred că în spatele acestui rezultat se află învățatul fără pauză, 7 zile pe săptămână și multe ore de meditații la matematică și limba română, dar nu este așa. Consider că secretul succesului constă într-o muncă constantă, aflată în echilibru cu odihna. Din clasa a cincea până în clasa a opta am parcurs pas cu pas toată materia, chiar și în pandemie, fiind imposibil să înveți în anul dinaintea examenului tot ce ar fi trebuit învățat în 4 ani. Astfel, mi-a fost mult mai ușor să învăț pentru examen decât celor care au rămas cu goluri din cauza perioadei în care am studiat online. De asemenea, niciodată sâmbăta nu fac teme, fiind o zi de odihnă în care mă recreez și mă bucur de timpul petrecut cu familia sau prietenii.

Bineînțeles, am lucrat foarte mult pentru acest examen și am făcut pregătire o dată pe săptămână la fiecare dintre cele două materii. Nu a fost deloc ușor, dar cu muncă, un program organizat și cu puțină ambiție, totul este posibil. Profesorii de la școală au contribuit foarte mult la rezultatul meu. Bazele au fost puse de doamna învățătoare Simona Chirica, căreia îi sunt profund recunoscătoare deoarece a fost primul cadru didactic care m-a condus pe calea performanței.

Când am dat examenul, nu am avut emoții atât de mari: mi-am păstrat calmul și totul a decurs bine. Peste câteva săptămâni, în ziua când s-a anunțat afișarea rezultatelor, am intrat pe site-ul respectiv și am văzut media mea: 10. Am fost cu adevărat surprinsă, fericită, că după 4 ani de muncă am cules roadele la care nici nu îndrăzneau să visez, dar am simțit și o profundă recunoștință. Nu a fost numai meritul meu: îi mulțumesc lui Dumnezeu că a fost alături de mine, le mulțumesc părinților care m-au susținut și, nu în ultimul rând, profesorilor care mi-au deschis drumul către cunoaștere și care m-au făcut să am mai multă încredere în munca mea.

Discurs

„Lucrurile nu merg niciodată așa de bine încât să n-avem nicio teamă și niciodată așa de rău încât să n-avem nicio speranță” și „ Dacă-ți dorești foarte mult un lucru, poți să-l obții. E nevoie de răbdare și muncă grea, de luptă și de timp, dar poate fi obținut”. Acestea sunt două dintre proverbele care, aș putea spune că, mi-au descris gimnaziul.

Ultimii patru ani au fost plini de lecții de viață, emoții, eșecuri, triumfuri, stres, bucurie, zâmbete și curaj. Dacă ar fi să descriu acei patru ani de gimnaziu într-un singur cuvânt, ar fi speranță. Niciodată nu am încetat să cred că pot să ajung acolo unde visam, acolo unde îmi doream. Am muncit pe brânci, însă rezultatul muncii mele mi-a oferit sentimentul de mândrie. Am fost mândră, la finalul acestor ani, de ce am putut să realizez. Este un sentiment care nu poate fi descris în cuvinte, ci doar simțit, iar cine îl va experimenta, îmi va da dreptate.

Bineînțeles, nu mi-a fost deloc ușor. Am întâmpinat multe provocări, dar vedeam la finalul acestora luminița pentru care am pornit la drum și căutam soluții pentru a vedea cum puteam să ajung la final. Familia, de asemenea, m-a ajutat să continui și să îmi păstrez calea. Au fost precum antrenorul care îmi încurajează sportivul să continue să lupte. Mereu au avut grijă de mine, ba chiar, când nu lăsam cartea din mână, îmi spuneau să ies afară cu prietenii, să mă deconectez de școală, iar eu uneori îi ascultam, alteleori nu. Nu pot spune că nu m-am distrat, aș minți. M-am distrat mult, culmea, în clasa a VIII-a! Am dorit să îmi fac multe amintiri în cei doi ani terminali ca să închei ciclul gimnazial ca o adolescentă în devenire.

Un mesaj pe care l-aș transmite generațiilor viitoare ar fi: Faceți ce vă spune sufletul, dar să nu vă abateți de la drumul la care ați pornit. Vine cu multe sacrificii, dar și recompensa este pe măsură. O altă sintagmă după care m-am mai ghidat a fost: „Nu-ți abandona drumul pentru o plăcere de moment” și pot să îi dau dreptate deplină persoanei care mi-a spus-o și asta v-o spun și vouă acum, nu vă lăsați drumul principal pentru o potecă pe care nu știți exact cât veți merge. Nu spune nimeni să nu se mai facă pauze sau să nu admirați peisajul, însă după acestea trebuie să fiți siguri că vă aflați unde erați înainte.

Un ultim lucru pe care aș dori să-l mai adaug este ca niciodată să nu vă pierdeți speranța, cum nu am făcut-o nici eu! Doriți-vă multe, visați departe, peste limitele voastre, aveți curaj în voi, îndrăzniți să faceți lucruri pe care nu toată lumea le poate face și aveți credință! Orice se va rezolva cândva!

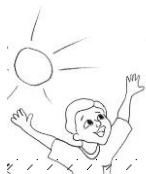
Lupu Karina-Maria, fostă elevă a Școlii Gimnaziale Nr. 3

Mă numesc **Pătrășcanu Petru**, sunt elev în clasa a VI-a, iar profesorul meu îndrumător a fost doamna Cojocaru Lăcrămioara.

Participarea mea la Olimpiada de Educație Tehnologică a pornit din dorința de a-mi demonstra mie că pot mai mult și de a primi o bursă. Mi-am dorit să mă calific la Olimpiada Națională, am învățat suplimentar, am fost susținut și coordonat de doamna mea profesoară și am ajuns unde mi-am propus: elev OLIMPIC. Chiar dacă am ratat vacanța de primăvară cu familia, mi-am dorit de mult timp să ajung la acest nivel și am reușit .

Microbul competiției deja m-a prins și voi participa anual.

Participarea la olimpiade te învață cum să-ți gestionezi emoțiile și este un mod de a acumula experiență pentru examenele viitoare.

Bună! Mă numesc **Armașu Laura-Elena**, sunt din clasa a VII-a A și am participat în anul școlar 2022-2023 la concursul de biologie „G. Emil Palade”, la care am obținut mențiune, fiind susținută de doamna profesoară Harabagiu Luisa.

A fost o experiență interesantă și mă bucur că am putut participa la acest concurs! Nu a fost ușor, dar am lucrat și am învățat mult pentru a obține un rezultat bun.

Cred că este foarte important să participi la concursuri și olimpiade deoarece poți să deprinzi mai multă experiență, să îți faci prieteni noi și să obții o diplomă care te poate ajuta în viitor.

Îndrăzniți să participați la concursuri și depășiți-vă limitele!
Mult succes în continuare!

Ma numesc **Pătrășcanu Ana** și sunt elevă în clasa a VIII-a.

Participarea mea la OLIMPIADE a pornit din dorința de a-mi testa și confirma nivelul la care mă aflu.

Munca mea suplimentară de acasă, susținerea profesorilor coordonatori, cât și participarea la centrele de Excelență m-au dus către succes. Rezultatul cel mai important a fost calificarea la Olimpiada Națională de Fizică și obținerea unui loc pe podium la Națională.

M-am simțit foarte mândră de mine să ajung acolo unde mi-am propus. Motivul pentru care am ales această disciplină a fost dorința tatalui meu care m-a încurajat continuu, spunându-mi că este o materie care nu are cum să nu-mi placă și pot ajunge departe.

Consider că olimpiadele sunt utile pentru orice elev, deoarece te învață cum să-ți gestionezi emoțiile, te pregătesc pentru viitor, mai exact pentru următoarea ocazie când vei avea o foaie de examen în față, să știi ce ai de făcut, cât și pentru prilejul de a cunoaște și a te împrieteni cu alți elevi de vârsta ta, care au aceeași pasiune.

Mă numesc **Sticea Sofia Maria**, sunt elevă în clasa a VI-a C. Anul trecut am fost la Concursul Național de Biologie, „George Emil Palade”. Cu ajutorul și îndrumarea doamnei profesor de biologie, Harabagiu Luiza, căreia îi mulțumesc pentru susținere, am ajuns la etapa națională, unde am obținut mențiune.

De mică, am realizat că îmi place biologia. Îmi doresc foarte mult să ajung la facultatea de medicină și apoi să profezez ca medic pediatru. Orice vis este posibil, dacă îți dorești cu adevărat.

Pentru acest an școlar, mi-am propus să fiu pe podium la Concursul „Emil Palade” și să fac cunoscută Școala Gimnazială Nr. 3 din Piatra-Neamț.

Mă numesc **Olărașu Eva Ecaterina** și sunt în clasa a IV-a B, la doamna învățătoare Doinița Pavel. Îmi place să particip la concursuri, deoarece îmi doresc să îmi depășesc limitele.

Am reușit să obțin rezultate foarte bune la concursurile de matematică, fiind atentă la școală, la ce spune doamna învățătoare și făcând temele cu atenție acasă. Mă bazez pe a înțelege în clasă, în timpul orei și apoi pe a folosi ceea ce am învățat în completarea temelor și a exercițiilor suplimentare. Încerc să lucrez suplimentar în fiecare zi, după ce îmi termin temele. Cel mai important este să fii atent! Dar, dacă nu înțeleg ceva, o întreb pe doamna învățătoare, lucru pe care oricine ar trebui să îl facă.

Mi-am descoperit această pasiune mergând la școală și observând că începe să îmi placă matematica, în mod special. Prima oară când am mers la un concurs eram foarte emoționată, dar și foarte entuziasmată. Cu toate acestea, când mi-am văzut rezultatul, am realizat că acest lucru mă poate ajuta și îndruma în viață. Fiecare reușită este o confirmare că munca depusă a dat roade. Sunt convinsă că, la un moment dat în viață, efortul meu va fi răsplătit.

Dacă aș ajunge vreodată să îndrum la rândul meu pe alții, cum ar fi să fiu o profesoară, i-aș încuraja pe elevii mei să participe la concursuri ca să își dea seama cât de buni sunt cu adevărat, pentru a le dezvolta perseverența, responsabilitatea și ca să se autodepășească!

Fii o învingătoare!

Am pășit cu mari emoții în clasa a treia, deoarece am aflat de la prietenii mei că am mai mult de învățat și că materia este mai grea. Însă acest lucru nu m-a descurajat, ca atare am participat la mai multe concursuri.

Prima mea competiție a fost „Amintiri din copilărie”, apoi cea de științe, matematică și limba română. Am luat parte la toate cele trei etape și rezultatele au fost bune, cu doar două ore de lucru suplimentar în fiecare zi. Emoții nu prea am avut pentru că am fost bine pregătită. Al doilea concurs a fost „LuminaMath” la care am avut emoții, deși am lucrat mult. Am participat la două etape, cea online și cea scrisă. Rezultatele au fost bunișoare pentru un concurs așa de greu. Concursurile „Comper” și „Gazeta Matematică” au fost mai ușoare decât „LuminaMath”. La fel am participat la toate etapele și am trecut cu brio.

Rezultatul cu care mă mândresc cel mai mult a fost cel obținut la concursul „Alfa și Ω ” și anume locul întâi la categoria mea de vârstă. Apoi a venit rândul și concursurilor „Fii inteligent!”, „Comunicare și ortografie!” și „Călătorie prin Europa!”. Și la acestea am obținut rezultate foarte bune.

Toate rezultatele enumerate mai sus au fost obținute cu multă muncă suplimentară acasă și cu sprijinul doamnei învățătoare care a fost mereu alături de mine.

Doamna învățătoare este pentru mine cel mai bun model de pedagog fiindcă prin felul dumneaei de a ne introduce în universul cunoașterii, am prins drag de învățatură. Dacă voi ajunge profesor, voi ști cum să îmi educ elevii deoarece am avut de la cine învăța asta. Mulțumesc, doamna!

Participarea la toate aceste concursuri m-a ajutat să evoluez atât ca elevă, cât și ca om, să capăt mai multă încredere în mine și să îmi înving temerile. Tot așa mi-am descoperit dorința de cunoaștere și de autodepășire.

Reușita la aceste competiții a însemnat pentru mine o bucurie imensă, deoarece am ieșit învingătoare și asta mi-a dat „aripi” să ajung cât mai sus. Asta înseamnă succesul pentru mine!

Cu toții putem reuși, important este să avem încredere în noi, să muncim mult și așa ne putem diferenția unii de alții.

Privind în urmă, sunt foarte mândră de cunoștințele acumulate din clasa a treia și asta mă face să îmi doresc participarea la concursurile viitoare.

Ca un îndemn pentru colegii mei: Competițiile vă ajută să vă autodepășiți!

Aiftimiei Mara Ștefania, clasa a IV-a A

Mă numesc **Alexandru Cucoradă**, sunt elev în clasa a IV a B și, în anul școlar anterior, am luat premiul I la mai multe concursuri școlare – etapele finale (Concursul Internațional LuminaMath, Concursul Regional cu participare națională Mate+), dar și diplome de excelență sau de merit la celelalte concursuri la care am participat. Toate aceste rezultate m-au bucurat foarte mult, deoarece au reprezentat recompensarea efortului depus de-a lungul întregului an școlar.

Pentru mine, reușita înseamnă că toată strădania mea este răsplătită și, în același timp, mă motivează să-mi depășesc limitele.

Nu cred că există o rețetă a succesului, dar dacă există, este simplă: atenție la ore, studiu permanent, lucrul suplimentar și, în cazul meu, controlul emoțiilor. Pentru a lucra suplimentar aloc în jur de o oră zilnic.

Dacă aș fi învățător sau profesor aș încerca să le explic copiilor că, în general, reușita înseamnă efort susținut și constant, iar aceasta îi ajută să-și poată împlini visele.

Eu sunt convins că, în viitor, efortul meu va fi răsplătit, deoarece toți cei care au învățat la nivel de performanță au reușit în viață.

Nu mă consider diferit de ceilalți copii, întrucât avem multe preocupări comune, am timp pentru suficiente activități extrașcolare și am și timp liber.

Pe acest drum am fost îndrumat și susținut permanent de doamna învățătoare, prof. Pavel Doinița Mihaela, de părinții mei care sunt tot timpul alături de mine, dar și de colegii mei, care îmi oferă susținerea și suportul lor.

Nu știu dacă o pot numi pasiune, însă, prin faptul că am participat la multe concursuri, la care am obținut rezultate din ce în ce mai bune, am fost motivat să mă autodepășesc.

Eu am colegi foarte buni în clasă și sunt convins că, dacă lucrează la fel de susținut ca mine, vor reuși să aibă și ei rezultate la fel de bune.

Concursul ca un joc on-line

În primul rând vreau să mă prezint: sunt **Darius Ștefan Bostan**, elev în clasa doamnei învățătoare, Doinița Pavel. Nu consider că sunt diferit de alți copii, colegii cu mine de clasă.

Încă din prima zi de școală, din clasa pregătitoare, când am intrat în clasă, urarea părinților a fost: „Să te distrezi și să fii atent la Doamna!”. La început nu am înțeles cum cele două verbe pot să se îmbine, dar timpul mi-a arătat că se poate! Eu merg la școală din plăcerea de a descoperi în fiecare zi ceva nou. În timpul orelor de curs sunt atent la doamna învățătoare, iar pauzele sunt pentru distracție. Nu cred că cineva poate să mă contrazică...

Am învățat de la părinți și de la bunici, că „O lecție e pe jumătate învățată din clasă, dacă ești atent!”. Așa am descoperit că fiind atent la toate explicațiile doamnei, iar acasă, mergând pas cu pas pe urmele celor învățate în clasă, pot să rezolv mai ușor temele. Am învățat să fiu atent, am învățat să fiu disciplinat și, cel mai mult, am învățat să fiu bun!

Nu e ușor să participi la concursuri, însă momentul în care ești pe lista celor care au câștigat concursul, nu poate fi egalat de nicio altă bucurie!

Vin de la școală, mănânc prânzul pregătit cu dragoste de mama sau de bunica... sunt relaxat. După masă stau cam 30 de minute... și mă duc să scot din ghiozdan caietele și manualele pentru disciplinele la care am primit temă. Bucuria cu care rezolv exercițiile și momentul în care descopăr rezultatul exercițiilor mă face să mă simt bine.

Simt că pot! Și asta îmi dă curaj să mă aventurez la culegerile suplimentare...

Acasă încerc să fac ca la școală: la o oră, fac pauză... De fapt, părinții mă lasă să mă și joc... pentru că sunt copil... și ei au fost copii la școală. Unele discuții sunt despre nivelul școlii în timpul meu, în comparație cu școala pe care ei au făcut-o și au ajuns oameni mari. Eu îmbin mereu munca cu distracția,

adică pot găsi sarcini provocatoare de rezolvat și când mă distrez pe telefon (jocuri de echipă on-line), dar și când lucrez din culegeri în mod suplimentar, închipuindu-mi că sunt într-un joc și trebuie să trec la nivelul următor (next level) și primesc bonusuri. Sunt un pasionat al jocurilor cu personaje imaginare aflate în competiție, iar ca să le înfrunt și să câștig, îmi trebuie noi abilități care, combinate, mă duc într-o altă dimensiune, alături de jucători avansați...

Așa e și cu pregătirea mea: ca să merg mai departe și să fiu în topul clasamentului, trebuie să câștig cunoștințe și să rezolv probleme mai complexe.

Îmi place să fiu apreciat și să văd zâmbete pe fața celor care îmi oferă totul!

Vreau să fiți împreună cu mine în jocul meu și să vă simt aliați pentru victoria noastră!

E greu să înveți?

Da. Este cam greu să înveți bine.

De ce?

Pentru că trebuie să renunți la multe lucruri: la timpul de joacă, la televizor, la telefon, la plimbările cu bicicleta ... Rămâne însă bucuria rezultatelor și cea a faptului că îi fac pe ceilalți din familie fericiți.

Ce m-a determinat să învăț ?

Am avut-o exemplu pe sora mea, Ana, care, după ani de muncă, a reușit la facultatea mult dorită.

Ce este cel mai important pentru mine?

Familia care te susține, te ceartă când greșești sau iei notă mică, dar este alături de tine în toate clipele grele și se bucură pentru toate rezultatele tale.

Dar copilăria? Unde a rămas? Ce mai rămâne din ea ?

Timpul trece mult prea repede și copilăria parcă e din ce în ce mai îndepărtată, bucurându-mă de ea în excursiile cu clasa și în vacanță la bunici, în puținul timp liber rămas.

Dar știți un secret? Dacă înveți și te străduiești, și Dumnezeu îți dă o mână de ajutor.

Ce îmi doresc și vă doresc la final?

NUMAI RĂBDARE, RĂBDARE, RĂBDARE ! DE TREI ORI RĂBDARE!

Chirițescu Ioachim, clasa a IV-a B

După muncă și răsplată

Pentru mine, reușita înseamnă o finalizare a unei etape a vieții.

Rețeta succesului este învățatul.

Pentru pregătirea suplimentară aloc cât timp este nevoie.

Dacă aș fi învățător, metodele pe care le-aș folosi pentru a-i determina pe elevi să se autodepășească ar fi să-i pun să-și imagineze cât de grea este viața fără educație.

Eu cred că efortul meu va fi răsplătit în viitor.

Nu mă văd diferit față de ceilalți colegi deoarece toți ne străduim cât putem de mult să învățăm.

Părinții și profesorii mei m-au îndrumat pe drumul spre performanță.

Am descoperit această pasiune de când am început să învăț.

Eu îi sfătuiesc pe colegii mei să acorde mai mult timp învățatului decât jucatului pentru a reuși.

Andrei Munteanu, clasa a IV-a A

Gustul succesului

Unii cred că nu e ușor să ai succes de mic, dar eu nu sunt de acord cu ei.

Odată ce înveți și te dedici învățaturii, totul devine mai simplu. Poți începe prin a merge la concursuri. Desigur, nu e deloc ușor, dar nici imposibil!

Să te pregătești pentru un concurs înseamnă să lucrezi mai mult decât alții, indiferent cât de greu pare. Nu zic că nu trebuie să facem și alte activități, dar un lucru am învățat de la doamna noastră învățătoare, și acela este să nu amestecăm lucrurile.

Fără doamna nu ajungeam cum sunt!

Și, dacă asta nu vă motivează îndeajuns, gândiți-vă cât de mult înseamnă asta pentru voi și pentru părinții care vă sprijină necondiționat. Și ce dulce este „gustul” succesului!

Are „gust” a victorie și a performanță!

Anelisse Zamă, clasa a IV-a D

Concursurile ca un LEGO

Încă de mic am fost mereu pasionat de LEGO și am construit nenumărate seturi.

Părinții mi-au spus că pot rezolva aceste construcții prin gândire și perseverență. Așa că am început să descifrez schemele și trucurile necesare construcțiilor.

Am început școala și am descoperit concursurile cu ajutorul doamnei învățătoare Pavel Doinița Mihaela, cea care mi-a povestit pentru prima dată despre concursurile școlare și despre cum acestea ne pot oferi nenumărate căi de a ne dezvolta .

Primul concurs cred că a fost și cel care m-a impulsionat cel mai mult, asta și pentru că m-am descurcat de minune. De aici a început și plăcerea de a participa la celelalte: LuminaMath, Matemaniada, Gazeta Matematică Junior, Hyperion, Mate Olimpiada Micilor Școlari, Mate+, Comper.

Părinții și doamna învățătoare m-au încurajat și mi-au spus mereu: „Imaginează-ți că fiecare concurs este o piesă LEGO adăugată construcției viitorului tău”.

Astfel, am început să mă pregătesc așa cum am putut mai bine, pentru fiecare concurs în parte, în primul rând pentru a nu mă dezamăgi pe mine, iar apoi, pentru a nu trăda încrederea celorlalți în mine.

Am început să privesc pregătirea pentru concursuri ca pe un ghid LEGO:

Pasul 1: Mă informez despre concurs, despre dificultatea lui și despre tipurile de subiecte;

Pasul 2: Caut subiecte asemănătoare pentru a exersa;

Pasul 3: Dacă nu știu vreun exercițiu, lucrez până înțeleg.

Pasul 4: Nu mă opresc până nu sunt sigur pe mine!

Aceasta este rețeta succesului pentru mine, însă ea necesită un timp mare de studiu: minimum 2-4 ore/zi.

Calea succesului este ușor de urmat pentru cei ce o descoperă și sunt sprijiniți de toți cei care cred în ei (părinți, doamna învățătoare, colegi de clasă).

Rezultatele sunt încununarea muncii mele (pot fi regăsite la afișierul clasei/școlii) și pot servi drept exemplu pentru colegii care doresc să își facă mândri toți factorii implicați în educația lor!

VEZI MEREU PARTEA FRUMOASĂ A LUCRURILOR, vezi concursurile ca pe un LEGO...!

Bogdan Ticu, clasa a IV-a B

Succesul – o muncă de echipă

Petru Aris Bălău, clasa a IV-a B

Reușita pentru mine înseamnă, în primul rând, a-mi găsi motivația pentru a face anumite lucruri. Abia atunci când știi de ce faci ceva, descoperi și cea mai bună modalitate prin care poți obține performanță.

Nu știu dacă există, neapărat, o rețetă a succesului, în schimb consider că fiecare copil are o înclinație spre un anumit domeniu, în care poate performa, fără a fi nevoit să depună un efort extrem de mare. Cred că succesul apare atunci când îți place ceea ce faci. Spre exemplu, eu nu pot spune că aloc foarte mult timp pentru pregătirea suplimentară. Sunt atent în clasă, la ceea ce ne predă doamna învățătoare, sunt conștiincios și efectuez toate temele, particip la anumite programe care mă ajută să mă descopăr și să mă autodepășesc, cum a fost cel organizat de Fundația Dan Voiculescu - „O minte sclipitoare”. De asemenea, vara aceasta am participat la o tabără de matematică, la București, Tabăra LuminaMath.

Trebuie să recunosc că nu este doar meritul meu pentru că am ajuns în acest punct. Am în spate o adevărată echipă: doamna învățătoare, care mereu mă susține, mă încurajează, mă provoacă să mă autodepășesc și mă învață foarte multe lucruri, familia mea, care îmi este mereu alături, mă îndrumă și încearcă să găsească cele mai bune modalități pentru a mă ajuta „să cresc frumos”, din toate punctele de vedere. Colegii mei joacă și ei un rol important, deoarece împreună învățăm să colaborăm, dar și să fim competitivi. Domnii profesori de la celelalte discipline, care ne fac să venim cu drag la școală... și lista poate continua.

Dacă aș fi cadru didactic, aș proceda exact ca doamna noastră învățătoare. I-aș provoca pe copii să descopere care sunt pasiunile și înclinațiile lor și i-aș îndruma în direcția respectivă. Nimeni nu știe ce îi rezervă viitorul, însă este cert faptul că acum se „toarnă fundația” și, dacă aceasta este una solidă, construcția viitoare poate fi una fabuloasă.

În clasa mea sunt foarte mulți copii de excepție. Cu siguranță, toți suntem diferiți și fiecare va merge pe căile sale.

Dragi colegi, fiți încrezători în forțele voastre și munciți pentru a vă împlini visurile!

CE ESTE EDUCAȚIA?!

Astăzi, gândul meu se îndreaptă către importanța și rolul educației în evoluția unei persoane.

Educația trebuie să reprezinte și să ocupe un aspect fundamental în viețile tuturor, deoarece ea ne netezește drumul către cunoașterea și înțelegerea a tot ce ne înconjoară.

Primii ghizi în această lume a cunoașterii sunt chiar părinții noștri, care cu răbdare și dragoste, dar de cele mai multe ori fără a avea o pregătire pedagogică, ne deschid porțile pentru a pătrunde și pentru a descoperi tainele acesteia.

Prin intermediul școlii, învățăm o multitudine de lucruri noi și interesante, dezvoltăm abilități și devenim mai pregătiți pentru viitor, deschizându-ne mințile și patrundând mai profund în tainele vieții.

Alături de profesori, cărțile devin prietenii noastre de nădejde, care ne însoțesc permanent pe lungul drum al cunoașterii.

Educația este cheia pentru a ne realiza visele și pentru a deveni altruști, înțelepți, fericiți și împliniți.

EDUCAȚIA este unul dintre cele mai importante aspecte ale vieții noastre, care a demonstrat de-a lungul istoriei că are ca sinonim EVOLUȚIA - atât în plan personal, cât și în plan social.

Cojan Ștefan, clasa a VI-a C
Prof. coordonator, Dosoftei Raluca Smaranda

Nu există lift care să te ducă la succes, trebuie să folosești scările.

(Zig Ziglar)

În unire există forță. (Aesop)

UN PASAJ DIN VIAȚA MEA...

Am început clasa a V-a cu mari emoții. Însă acest lucru nu m-a descurajat deloc. Așa că, am participat la mai multe concursuri și olimpiade școlare.

Mai întâi am luat parte la concursurile COMPER. Am muncit mult, ca atare, rezultatele au fost pe măsură. La limba și literatura română am participat la toate cele trei etape, inclusiv la etapa națională. Din păcate, la matematică nu am mai reușit aceeași performanță, pentru că am fost obosită după o excursie cu clasa: am dormit 7 ore la prânz...!

Ușor, ușor, a venit timpul să mă pregătesc pentru olimpiadele școlare. Prima dată, am participat la Olimpiada de Limba și Literatura Română. Am lucrat o mulțime de subiecte și am studiat în plus. Fiecare temă suplimentară mi-a adus diverse dificultăți. Cu ajutorul doamnei profesor am găsit răspuns la toate întrebările. Foarte important este să-ți organizezi corect timpul:

- seara îmi făceam temele, recapitulam pentru ziua următoare, iar apoi îmi revizuiam subiectele muncite,
- sâmbăta reușeam să lucrez cel mai mult pentru acest concurs.

Și uite așa, munca mea a dat roade! Am avut un rezultat bun la etapa locală, care mi-a oferit biletul pentru etapa județeană. Din păcate, nu am reușit să intru în „marea finală”, dar sunt și am fost mândră de mine pentru curajul pe care l-am avut. Mențiunea obținută m-a încurajat să muncesc mai mult în anul școlar următor.

A doua olimpiadă la care am participat a fost cea de educație tehnologică. Am ales această materie pentru că era nouă și am vrut să o descopăr dintr-un alt unghi.

Am muncit la fel de mult, am repetat îndeajuns ca să am un rezultat deosebit.

Istoria s-a repetat și am intrat în a doua etapă, la care nu am reușit să particip, deoarece în aceeași zi a avut loc Olimpiada de Limba și Literatura Română. Tare greu mi-a fost să iau o decizie...

Și nu m-am oprit aici! Am continuat cu Olimpiada de Matematică, dar oboseală și-a spus cuvântul... Totuși, am trecut peste, m-am înțeles, am realizat că sunt obosită și nu mai puteam face față. Pentru anul școlar ce va veni, mă voi concentra doar asupra unor olimpiade și concursuri la care vreau să ajung în TOP!

Nu este așa de greu precum credeți! Trebuie doar să faceți câteva sacrificii, să depuneți efort și mai ales să vă placă materia aleasă.

Toată lumea poate! Încearcă și vei vedea câte oportunități vei avea! Concentrează-te, muncește și vei reuși să ai succesul dorit.

Acum sunt în clasa a VI-a și, privind în urmă, parcă mă văd într-o fotografie ce face parte din albumul tuturor elevilor perseverenți.

Chiar sunt mândră și onorată să mă aflu acolo!

Aiftimiei Ioana Daniana, clasa a VI a C

Lecția de creație

„Micii scriitori” și-au demonstrat și cu această ocazie talentul. Să-i susținem urându-le **Multă inspirație!** și în încercările viitoare! Prof. **Goguța Iulia-Cipriana**

Tabloul toamnei

Este ultima zi de vară. Căldura de foc a verii a trecut și, încet, încet, răcoarea toamnei se transformă în stăpâna naturii.

Copacii cei bătrâni au frunzele uscate și îngălbenite ca șofranul. Pădurile arată ca un palat imens și plin de culori pastelate, iar peisajele vor deveni din ce în ce mai frumoase. Rodnicia verii își spune acum cuvântul, iar oamenii încep să culeagă fructele coapte, zemoase și atât de pline de savoare. Ploile reci însoțite de vânturi și furtuni vor lua locul zâmbetului soarelui, iar norii suri îl vor alunga necruțători, în încercarea de a face loc unui nou anotimp. În curând, toamna își va așterne mantia de frunze rubinii și aurii peste întreaga natură...

Bine ai venit, frumoasă și bogată Zână!

Elena **Socea Sofia**, clasa a V-a A

Soare blând de toamnă

Toamna a venit cu razele ei blânde de soare care dezmiardă pământul amorțit. Faimoasa „artistă”, natura, tocmai pictează o nouă operă de artă cu fel de fel de palate arămii și grădini de basm.

Frunzele poleite cu aur și rubin învăluie întreg orizontul. Firele de iarbă îngălbenite ca șofranul ascund o sumedenie de viețuitoare grăbite, care, zorite de vremea înnegurată, se pregătesc pentru iarnă. Norii cenușii plâng după pasărilor zglobii, ce odinioară împodobeau cerul cu tot felul de culori și giumbușlucuri. După rodnicia verii, agricultorii pregătesc pământul pentru anul următor. Nici copiii nu se lasă mai prejos. Cu flori în mână și emoții în suflet, ei așteaptă să își cunoască noii profesori, diriginți sau învățători și, de asemenea, să învețe bine, să fie atenți și să primească note cât mai mari.

Toamna vine cu o mulțime de peisaje și bogății, important este să ne bucurăm de toate momentele din viața noastră pentru că fiecare clipă este unică și magică.

Eleva **Nistor Teofana**, clasa a V-a C

Sub soarele toamnei

A venit toamna cea minunată! Pe lângă toate bogățiile pe care le aduce, prefer toamna pentru că este și anotimpul în care m-am născut.

Frunzele au devenit roșii ca șofranul. Soarele, cu puterea lui, încă mai poleiește cu aur frunzele rămase verzi. Prin livezi, pomii încărcăți cu fructe aromate, te fac să te gândești la rodnicia verii. Abia acum, toamna, când toate aceste fructe vor ajunge în cămarile noastre, ne putem da seama de cât de importante sunt razele fierbinți ale soarelui din timpul verii. Grădina de legume pare un palat cu multe bogății, de care vom beneficia atunci când legumele vor ajunge în lădițe și apoi, pe masa noastră. Încercăm să ne gândim încă la razele blânde ale soarelui de toamnă înainte de venirea ploilor reci și a vântului puternic, care le vor face viețuitoarelor viața mult mai grea. De aceea, păsărelele zglobii zboară spre țările calde pline de speranța unei existențe liniștite.

Toamna este un adevărat tablou din aur și rubin.

Eleva **Soponaru Sorana**, clasa a V-a C

Palatul colorat

Vara plină de căldură și aventuri s-a încheiat și a zburat ca un stol de cocori spre țările calde.

Într-o zi însorită, am decis să admir priveliștea de toamnă de la balconul camerei mele. Am observat că aproape toate frunzele erau îngălbenite ca șofranul, iar unele erau roșii ca rubinul și începeau să plutească într-un dans amețitor și să acopere pământul cu o plapumă multicoloră. Soarele avea o culoare ca de aur și poleia cu razele lui tot orașul. Anotimpul toamna, cu nuanțele calde care o însoțeau, formau un palat al culorilor și a bucuriei, făcând această perioadă a anului foarte frumoasă.

Nu am fost tristă, pentru că rodnicia verii nu s-a lăsat bătută și, deși lacrimile toamnei s-au strecurat printre noi, ea a adus miresmele îmbietoare ale fructelor și legumelor. Toamnă harnică, toamnă darnică, bine ai venit!

Eleva **Solomon Giulia Gabriela**, clasa a V-a A

Poveștile toamnei...

Anne merge întodeauna pe poteci diferite la școală. Astăzi ea încearcă un drum nou, total necunoscut.

Este prima zi de toamnă, deci peisajul este mirific. Deși este un peisaj cum nu mai vezi decât în primele zile de toamnă, fata își aduce aminte cu ardoare de copacii cu coroane verzi, acum arătând ca o paletă plină de stacojiu.

Anne merge mohorâtă pe potecă, gândindu-se la zilele de altădată și vede în fața ei un palat îmbrăcat numai în aur și rubine. În fața palatului *este* o ființă gingașă, ce emană miresmele toamnei. „Parcă este îngerul toamnei în persoană.” se gândește ea. Fetița se îndreaptă spre palat uitând de supărarea de mai devreme.

La o simplă zvăcnire din deget, Zâna face ca porțile palatului să se deschidă. Acolo Anne vede o mulțime de oameni muncind. Vara, după care tânjește atât de mult, pare pusă într-o lumină proastă, căci se gândește că oamenii leneveau vara, așteptând rodnicia toamnei. Apoi, observă frumusețea frunzelor îngălbenite ca șofranul și se gândește la verdele crud al verii.

– Precum înțelegi, draga mea, este mai ușor să vezi răul din lucruri decât să vezi partea bună a lor. Așa se definesc oamenii. Dar tu nu fi așa! Copila mea, nu urî toamna doar pentru cum arată! Iubește-o pentru ceea ce este: pentru munca celorlalți, pentru natura ce încearcă să-și schimbe personalitatea. Tu ai puterea imaginației: ceea ce nu îți place la ea, schimbă!

După aceste cuvinte, tot peisajul dispare. Frunzele copacilor pe care le ura atât de mult, par poleite în arămiu cu ajutorul razelor de soare.

În fața ei e școala sub razele blânde ale soarelui. „Cred că razele blânde de toamnă fac totul să pară mai frumos!” își zice ea și intră în școală.

Eleva **Nistor Mara Eliza**, clasa a V-a B

Toamna cea bogată

Vara cea călduroasă cu aventurile sale a luat sfârșit. Copiii se pregătesc pentru un an nou școlar și chiar se bucură de reîntâlnirea cu colegii sau așteaptă nerăbdători să-și cunoască profesorii.

Toamna începe treptat să își facă apariția debutând cu frunzele îngălbenite ca șofranul și continuând cu altele arămii, ruginii și rubinii. Vântul și ploile reci și puternice și-au intrat în drepturi și au alungat trilurile cristaline de păsărele care se îndreaptă spre țările însorite. Printre copacii înalți și ruginii se zărește palatul poleit cu aur și rubin, ce pare a fi desprins dintr-un basm din vremea copilăriei. Natura va fi acoperită cu un covor de frunze multicolore care va ține de cald pământului.

Culegerea nucilor, a merelor, a perelor și a strugurilor contribuie la frumusețea toamnei. Rodnicia acestui anotimp nu are seamăn, căci oamenii muncesc și vor umple cămărilor cu provizii pentru vremurile reci ce vor veni în curând. E frumoasă toamna, dar e și bogată!

Elevul **Zănoagă Alessio**, clasa a V-a C

Raze blânde de toamnă

Toamna bogată își face apariția cu un covor de frunze multicolore, parcă ieșite de sub mâna unui pictor celebru. Razele ei blânde sporesc coacerea fructelor și legumelor mult-așteptate de gospodinele dornice să-și pregătească provizii pentru iarnă.

Acest anotimp, precum un palat îmbrăcat cu o mantie din aur și rubin, împrăstie sănătate, miresme și gusturi pe care niciun alt anotimp nu le poate oferi. Perele și gutuile îngălbenite ca șofranul sunt succulente și numai bune de savurat, merele dulci și parfumate sunt depozitate în cămări cu multă delicatețe, iar prunele sunt pregătite cu grijă pentru obținerea unor compoturi savuroase.

Iarba nu mai este verde precum smaraldul, dar pare strălucitoare în roua dimineții, iar florile specifice acestui sezon înmiresmează natura. Zâna Toamnă poleiește, într-o foiță aurie și strălucitoare, livezile înmiresmate. Codrul își ia rămas bun de la păsărelele care, cu trilurile lor, au creat un concert divin și o atmosferă feerică toată perioada verii.

Zilele devin din ce în ce mai scurte, iar nopțile mai lungi. Nu ne mai putem bucura de căldura verii, însă ne putem juca toată ziua printre miile de frunze multicolore și să gustăm din savoarea unui fruct sănătos.

Toate anotimpurile sunt speciale, însă toamna are un rol aparte în viața noastră. Este anotimpul bogăției, al culorilor nedefinite, al frunzelor care creează o atmosferă de basm, de unic, de frumos.

În concluzie, „Fiecare om trebuie să-și găsească timp să se așeze și să admire căderea frunzelor.”(Elisabeth Lawrence), căci toamna ne oferă un spectacol unic și misterios.

Elevul **Cruceru Luca-Andrei**, clasa a V-a A

Rodnicia toamnei

Toamna iar a venit pe meleagurile noastre, cu alai de frunze colorate, fructe înmiresmate și legume parfumate. Copiii se bucură de începerea școlii și strâng frunze îngălbenite ca șofranul să facă buchețele pentru cei dragi lor. Păsările încep să plece în țările calde, rodnicia verii se risipește și începe toamna cea bogată. Se vor culege fructe și legume aromate, mere și pere de aur, struguri rozalii și negri, se vor aduna cerealele în hambarele neîncăpătoare și se va pregăti cămara, care, în scurt timp, va deveni bogată, ca un palat, pentru că toate gospodinele vor pregăti conserve de legume, dulcețuri, compoturi și mustul cel dulce.

Acum, afară este mai răcoare, deci trebuie să renunțăm la garderoba de vară și să căutăm hainele groase din locurile uitate de anul trecut. În diminețile reci de toamnă, bruma poleiește pământul cu o haină strălucitoare. Castanele ca de rubin s-au rostogolit pe trotuarele umede. Ropotul ploii și adierea vântului de toamnă ne îndeamnă să ne retragem în casă și să ne bucurăm împreună cu familia de liniștea ce se așterne în fața focului. Urmează multe sărbători creștine de toamnă, dragi nouă.

Acest anotimp, cu roadele lui bogate, este o încununare a muncii tuturor oamenilor harnici.

Eleva **Țărnă Otilia-Macrina**, clasa a V-a C

Razele toamnei

Întâi septembrie! În calendar aceasta este data la care debutează toamna, anotimpul ce, cu razele sale blânde, poleiește frunzele, unele deja îngălbenite ca șofranul.

Tot în luna septembrie începe și școala. Ea este plină de preșcolari, școlărei, liceeni și de răsete vioaie și glasuri zgloabii, ca și clopoștii de la săniuță. Toți, cu buchete de flori pentru doamnele lor, se pregătesc pentru un nou început de an școlar, dar și pentru revederea prietenilor dragi de la școală.

Însăși natura este ca un palat de aur și rubin, deși, norii cenușii deja plâng după „cântăreții zburători” ce „au plecat în turneu” spre alte zări, lăsându-și cuiburile de pe crengile desfrunzite ale copacilor, goale. Totuși, rodnicia verii a continuat cu cea a toamnei și livezile sunt încărcate de mere, pere, prune, gutui și nuci, iar via, de toate soiurile de struguri.

Pentru mine, toamna este un anotimp răcoros, umed, blând, frumos, plăcut și bogat, într-un cuvânt, MINUNAT.

Eleva **Dima Maria**, clasa a V-a C

Toamnă magică

A venit toamna plină de culori. Pe zi de trece rodnicia verii se stinge încetul cu încetul. Zâna Toamnă s-a trezit din somnul ei adânc și a început să schimbe aspectul pădurilor și vremea. Cât ea este plecată, acest palat al ei se colorează în culori diferite și încântă privirile tuturor. Zâna poleiește și frunzele uscate ale livezii proprii. Dar, pe lângă livada ei, le luminează și pe celelalte. Aur și Rubin sunt concurenți la competiția de pictat a frunzelor. Razele puternice de vară ale soarelui se joacă de-a v-ați ascunselea printre norii pufoși și grei de ploaie. După terminarea competiției de pictat, frunzele sunt îngălbenite ca șofranul. În această perioadă a anului livezile oamenilor și podgoriile sunt împodobite cu fructe zemoase care mai de care mai gustoase și sănătoase.

În această perioadă întreaga planetă face niște schimbări majore în legătură cu natura. Este un anotimp colorat, ploios și important pentru copii. În septembrie începe școala, așa că nu este un anotimp bun doar pentru natură, ci și pentru oameni.

Eleva **Preda Isachievi Eva-Maria**, clasa a V-a C

Un sfârșit de toamnă

Era un sfârșit de toamnă. În codru, toate animalele se pregăteau de iarnă. Veverițele mai strângeau câte o alună, urșii se adăposteau în bârlogurile lor...Natura era pașnică și liniștită.

Într-o atmosferă mohorâtă, frunzele vestejite în culori arămii cădeau încet pe pământ, formând un covor roșiatic. Printre ramurile copacilor se auzea muzica vântului călător.

Păsările și-au părăsit demult cuibul și au plecat spre Miazăzi. Norii cenușii se adunau deasupra pădurii, formând o ceață catifelată. De departe, câinii din curțile oamenilor lătrau pe un ton nostalgic, de parcă și-ar fi dorit să mai fie vară. Pe pământ era o atmosferă de vis!

Eleva **Bucur Irina-Elena**, clasa a V-a B

Peisaj de toamnă

Fiecare an are patru anotimpuri, unul mai spectaculos ca celălalt. Natura și-a schimbat podoaba de vară, într-o manta multicoloră, de toamnă. De la fereastra casei, se vede cum pădurea devine mai caldă ca niciodată.

Vântul piaptână copacii, formând covoare moi de frunze aurii, arămii, ruginii, dar și roșiatice precum focul, având puterea să mai încălzească peisajul tomatic care, ușor, ușor devine din ce în ce mai sumbru suferind din cauza cerului întunecat de norii plumburii.

Toată pravila naturii se schimbă, parcă dispare undeva în zare. Animalele s-au adăpostit, fie în scorburile copacilor, fie sub pământ. Numai copacii au rămas dezgoliți ca niște prunci abandonati de părinții lor. Până și frunzele strigă după ajutor,perate. Iarba s-a uscat înfrântă de bruma ce a picat peste tot ceea ce înseamnă natură. Încetul cu încetul acest peisaj cald, dar trist, se șterge. Nu mai sunt nici covoare colorate, nici frunzeperate. Acum, doar foșnetul care era odată disperat, se mai aude în șoaptă cu o urmă de putere în glas. Pădurea nu mai colorează tabloul, ci îl transformă într-o priveliște nedefinită, obscură care provoacă tristețe, înghețare a frumosului și a luminii.

Astfel, urgia toamnei care bântuie înspăimântă pe oricine are curajul să aprindă o scânteie.

Eleva **Romanescu Ecaterina**, clasa a VIII-a B

Importanța lecturii

Cititul este cea mai plăcută și relaxantă activitate indicată tuturor pentru petrecerea timpului liber. Mulți oameni au transformat lectura unei cărți captivante într-un hobby. Lectura este o activitate creativă care stimulează creierul, reduce stresul și tristețea.

Persoanele care lecturează cărți de aventură reușesc mult mai ușor să se transpună în pielea personajelor, deci să fie empatici. Pe lângă multe alte beneficii pe care le are, lectura este și un exercițiu excelent de îmbunătățire a memoriei. Când citim, trebuie să reținem numele personajelor, cadrul în care se întâmplă acțiunea, dar și desfășurarea cronologică a poveștii, ceea ce ne menține atenția mereu în formă.

Studiile de specialitate au demonstrat că, dacă citim câteva pagini seara, ni se reglează somnul, deoarece în acest mod, devenim mai calmi, mintea noastră se liniștește, iar corpul primește toate semnele că este timpul să se odihnească. Lectura îmbunătățește capacitatea de atenție și concentrare și stimulează imaginația, întrucât când citim, recreăm în minte tot felul de imagini, construite pe baza a ceea ce se întâmplă în carte. Creativitatea copiilor se datorează lecturii suplimentare pe care profesorii și învățătorii o propun elevilor.

Pe lângă toate celalalte avantaje pe care le prezintă, cititul ne ajută să înțelegem modul în care putem forma și menține relații mai bune cu cei din jurul nostru.

Datorită lecturii reușim să ne identificăm cu emoțiile celorlalți, cu problemele pe care aceștia le întâlnesc și, astfel, să devenim mai sensibili și mai preocupați de ceea ce li se întâmplă.

Asadar, consider că cititul ne oferă o cultură generală vastă, ne ajută să ne exprimăm corect și fluent și reprezintă o sursă prețioasă de informare.

Eleva **Pozdercă Delia**, clasa a V-a B

Importanța lecturii în viața noastră

„Cel ce nu citește nu are nici un avantaj asupra celui care nu știe să citească.” Mark Twain

Cartea este o comoară care te ajută să-ți deschizi orizontul și să îți îmbogățești vocabularul, este un univers care îți deschide aripile spre cunoaștere, spre tot ceea ce este frumos. Lectura înnobilează mintea și sufletul unui om, îmbogățindu-l nu numai moral, ci și spiritual. Prin intermediul lecturii, putem călători spre culmi nemaiîntâlnite, ne putem exterioriza cu ușurință gândurile, ideile și sentimentele, dezvoltându-ne într-un mod armonios.

Cărțile sunt brățări de aur pe care ar trebui să le purtăm la fiecare pas și fără de care nu am reuși nimic constructiv în viață. A lectura nu înseamnă pur și simplu „a citi”, ci înseamnă să fii un om deștept, cu un vocabular dezvoltat, un om pe care nu îl împiedică nici un obstacol.

Lectura este un bun înlocuitor al tehnologiei. Atunci când citim, ne orientăm spre o stare de liniște și pace, pe când, dacă folosim telefonul, ne obosim ochii și creierul.

Marii scriitori români și universali precum: Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale, Mihail Sadoveanu, Mark Twain, Roald Dahl, Jules Verne și mulți alții, au devenit celebri prin dragostea față de lectură, inspirându-i în scrierile lor despre viață, natură, iubire, credință etc.

Scriitorul Nicolae Iorga spunea că este bine să înveți pentru tine, dar să știi pentru toți, astfel, evidențiind faptul că un scriitor adevărat întâi citește și abia apoi compune.

În concluzie, lectura este una dintre cele mai importante activități ale omului. Cartea este cel mai loial prieten al tuturor, iar „un copil care citește este un adult care reușește”(Roald Dahl).

Elevul **Cruceru Luca-Andrei**, clasa a V-a A

Pe cărările vacanței

Sub razele soarelui de foc, natura își oferă rodul și binefacerile desfăcându-se, gata să rodească. Vara, împărăția luminii și căldurii bucură copiii deoarece este anotimpul vacanțelor. Sunt multe minunății în șara noastră, pe care trebuie să le vezi în realitate. Am văzut și eu o parte dintre acestea într-un sejur petrecut în Maramureș și Bihor.

Oriunde te-ai întoarce, vezi multe locuri interesante care te fascinează. Într-o zi toridă de iulie am hotărât împreună cu familia să vizităm câteva obiective turistice din Maramureș și să ne relaxăm la Băile Felix. Când am ajuns în Vișeu de Sus, am putut admira marea Munților Rodnei călătorind cu Mocănița. A doua zi am admirat peisajul mirific de la Cascada Cailor până unde am urcat pe jos și am coborât cu telescaunul. Muzeul Satului Maramureșean, Cimitirul Vesel de la Săpânța și Mănăstirea Bârsana m-au captivat cu frumusețile lor și cu izul de istorie și pitoresc. Apoi ne-am distrat la piscinele cu apă termală din incinta ștrandului Appolo și am asistat la un concert susținut de tineri din Bihor. Ne-am plimbat pe marginea lacului cu nuferi și am vizitat Peștera Urșilor care mi s-a părut uimitoare.

Consider că ne-am relaxat în mijlocul acestor peisaje fermecătoare și ne-am încărcat cu energie pozitivă pentru a putea începe un an școlar de succes.

Eleva **Pozdercă Delia**, clasa a V-a B

Grecia, prima mea vacanță într-o altă țară

Anul acesta, vacanța de vară a fost una cu totul deosebită. M-am bucurat enorm să aflu că de data aceasta, distracția la mare va fi într-o altă țară, Grecia. Abia așteptam ziua când vom pleca. Încântată, mi-am făcut bagajul cu gândul la mare.

Iată că a sosit și ziua cea mare, ziua plecării noastre. Împreună cu prietenii noștri, toți voioși, ne-am pornit la drum. Deși a fost unul lung, peisajele întâlnite cu întinsele livezi de măslini, marea cea albastră și soarele ce răsare feeric de după munți, simțeam că mă odihnesc. Prin orașe am văzut aleile pline de flori multicolore.

După cincisprezece ore de călătorit, am ajuns la destinație. Eram nerăbdătoare să merg pe plajă. Totuși, părinții ne-au zis că este bine să ne odihnim câteva ore. Apoi am ieșit la o plimbare pe litoral. Marea era liniștită și limpede.

Următoarele zile au fost minunate. Ne-am bucurat de apa caldă și cristalină a mării și de croazierele pline de amintiri plăcute.

Ne-am întristat însă când a trebuit să plecăm, dar știm că trebuie să fim mulțumiți pentru tot. În acest an m-am bucurat de vacanța de vară din plin!

Eleva **Dima Maria**, clasa a V-a C

O competiție de vacanță

A venit vacanța. Știam că va urma cel mai important concurs de karting, „Cupa Pietricica”. Ca un kartist experimentat, eram pregătit pentru această competiție. Mă antrenam mult, aveam de gând să fiu pe podium, în categoria 100 cm3.

După ce mi-am perfecționat îndemânarea timp de trei ani, în sfârșit mă simțeam pregătit pentru cea mai mare competiție din viața mea: campionatul național de karting.

A sosit ziua concursului. Se anunța o zi lungă și grea, dar eu eram încrezător. Karturile au fost verificate de juriu, pentru a se putea desfășura concursul fără incidente neplăcute. Contează mult competiția, dar și mai mult contează siguranța! Au venit mulți kartiști renumiți la start, iar eu, un necunoscut, eram dornic să câștig, deși acest vis mi se părea foarte îndepărtat.

Mi-a venit rândul să intru pe pistă. Inima îmi bătea cu putere... M-am făcut una cu kartul. Contează enorm să simți mașina și mașina să te simtă pe tine. Inima și motorul trebuie să bată în același ritm. Nu-mi amintesc momentul în care s-a făcut ultima alimentare cu benzină, dar nu mai era timp să mă gândesc la acest lucru. Mașinuța avea riscul să rămână fără combustibil, totuși nu-mi mai era teamă de nimic! Nici de traseul complicat.

A început o ploaie abundentă. Stropi grei cădeau pe casca mea, dar nimic nu mă putea opri. Am dus cursa până la capăt și știam că am făcut un lucru bun! Am făcut un traseu impecabil, printre stropii care se împotriveau victoriei.

La finalul competiției, au fost chemați toți participanții la premiere. Aveam emoții și eram stresat. Mă gândeam că nu voi reuși să fiu pe podium așa cum mi-am dorit...

Mi-am auzit numele... LOCUL I! Nu-mi venea să cred! Cu un timp remarcabil și un traseu fără penalizări, devenisem campion național. Întotdeauna mi-am dorit victoria, dar nu credeam că e posibilă atât de curând. Astfel, eu, un necunoscut, am devenit campion la sportul meu favorit, kartingul.

Elevul **Postolică Andrei**, clasa a VI-a A

O zi diferită

În această vacanță de vară cea mai interesantă întâmplare, care ne-a scos din monotonie, a fost când am mers într-o drumeție în natură cu ocazia zilei de naștere a tatălui meu.

S-au adunat toți adulții și, din păcate pentru mine, doar un singur copil. Părinții au început să vorbească în dialectul lor caracteristic și plictisitor și nu ne-au băgat în seamă pe mine și pe amicul meu când am pornit spre pădure. Noi copiii, cum suntem mereu influențați de către puterea imaginației, ne-am închipuit că suntem nimfe și că putem merge pe ape. Că suntem zei ai naturii și că putem face copacii să își deschidă ramurile doar ca să putem atinge briza. Așa transformăm noi niște lucruri atât de banale precum cățărutul și mersul pe pietrele ascunse de apă, în lucruri mirifice.

După aceste jocuri amuzante și fanteziste, am început să ne dăm seama de gravitatea situației. Se făcuse târziu și nu știam drumul spre casă. Am început să ne agităm și să ne facem scenarii negative pentru viitor. Dintr-odată, s-a auzit un zgomot care ne-a împietrit. Urma să fugim fiecare încotro apuca. Spre norocul nostru, m-am împiedicat și mi-am luxat glezna. Am rămas împreună cu prietenul meu de nădejde și am înfruntat situația împreună.

Zgomotul s-a dovedit a fi făcut de un călugăr ce trecea pe acolo întâmplător, în peregrinările sale după plante vindecătoare. Spre fericirea mea, mi-a tratat rana și ne-a învățat câteva lucruri despre plante.

Cu ajutorul lui, am reușit să ne întoarcem la părinții învinețiți de îngrijorare ce ne-au ținut predici moralizatoare. O experiență interesantă și o lecție învățată!

Eleva **Nistor Mara-Eliza**, clasa a V-a B

Vara de vis

Anul acesta am avut o vacanța extraordinară! Lunile iunie și iulie le-am petrecut la mătușa mea, în America. Ea locuiește într-un orașel cochec din statul Texas. Am petrecut timp cu verișoara mea, am fost în două tabere, una de șah și una de 3D printing, am vizitat orașul Dallas, unde ne-am oprit la acvariu și am intrat la un super parc de distracții. De pe 5 până pe 15 iulie am plecat într-o croazieră cu imbarcare în Canada și oprire în Alaska. La plecare, am rămas în Vancouver timp de două nopți. Acolo ne-am plimbat cu bicicletele prin parc, am mers să vedem cel mai mare pod suspendat din lume și am mâncat ramen la un restaurant japonez. În croazieră, cele mai interesante experiențe au fost: apropierea de ghețar (am ținut o bucată de ghețar în mână), excursia organizată pentru observarea balenelor, aventura de rafting și sania trasă de câini. Apropierea de balene mi-a dat un sentiment unic!

Alaska a devenit locul meu preferat vizitat!

I LOVE ALASKA!

Eleva **Preda Isachievi Eva-Maria**, clasa a V-a C

Pisica

Animalul meu preferat este pisica „British short-hair”. Și eu am una pe nume Joy. Este o pisică frumoasă, jucăușă, fițoasă, care lasă păr peste tot.

Dimineața, înainte de a suna alarma, sare în patul meu și se așează pe mine, ca să mă trezesc. După aceea, când mă duc la baie ca să mă spăl, vine și ea, sare pe dulap și mă așteaptă, dar câteodată nu o las. Mă îmbrac și mă duc în bucătărie să mănc. Când trebuie să plec, miaună un „Pa!”.

Pisica este un animal energetic, iubitor, agil și are un stil de viață destul de ușor. Vorbesc despre pisicile domestice. Pisicile sălbatice au o agilitate incredibil de dezvoltată. Viața lor este însă destul de grea, fiind nevoite să vâneze pentru a se hrăni.

În trecut, pisicile erau considerate sacre în Egipt. De atunci, au rămas statui, bijuteri, vase și alte obiecte cu pisici. Deși nu mă închin în fața lui Joy, eu iubesc pisicile de orice rasă.

Eleva **Preda Isachievi Eva-Maria**, clasa a V-a C

O zi din viața unei pisici

Ziua a început ca oricare alta. Am trezit pe toată lumea la ora patru și un sfert dimineața ca să mănc. Apoi, la șase fără zece minute am dat din nou deșteptarea întregii case deoarece aveam nevoie afară.

Hopa, am uitat să mă prezint! Eu sunt Motănică și îmi place să nervez familia Mormoe, oameni care au avut tupeul să locuiască pe teritoriul meu.

Revenind, după ce mi-am terminat rutina de dimineață, am așteptat nervoasă să se trezească cineva, ca să pot intra înapoi în casă. Am stat supărată păzind ușa un timp îndelungat, până am văzut-o pe bunica cutreierând prin casă. Aceasta nu mă place, iar sentimentul e reciproc, dar nu mai voiam să aștept. Trebuia să mă mulțumesc cu atât...

Așa că m-am îndreptat cu pas vioi spre ea, mieunând prelung. „Poate buni mă va înțelege!” m-am gândit cu speranță.

– Buni nu m-a înțeles, m-am plâns eu Amzei, motanului negru din curtea noastră. Acesta doar s-a uitat urât la mine, dar așa se uită el la toată lumea. N-am apucat să mai spun ceva, căci am auzit-o pe Amelia, cea mai tânără din familie, strigând după mine. Am scos rapid limba la motan, arătându-i cine este superior și am sprintat cu nasul pe sus spre casă. Am avut grijă să trec fix pe lângă fată, respingând cu grație orice fel de alint. Nu sunt genul ăla de pisică. După ce mi-am mâncat prânzul și am cersit niște cârnați de la tata, m-am făcut ghem în mijlocul patului părinților, pregătită să dorm mult și bine. E frumoooooasă viața de pisică!

Eleva **Amelia Mormoe**, clasa a VI-a A

Scrisoarea lui Păienjenel

Bună, draga mea Maria!

Sper că mă mai ții minte! Eu sunt păianjenul care stătea în camera ta și pe care mama ta l-a aruncat pe geam. Voiam să îți spun că ar trebui să-i ascuți mai mult pe părinții tăi și să le mulțumești mai des pentru tot ceea ce fac pentru tine. De asemenea, ar trebui să fii mai ordonată. Eu cred că mama și tatăl tău, cu care vorbești pe Skipe sunt niște părinți foarte iubitori. Uneori invidiez faptul că tu ai pe cineva care să te susțină în tot ceea ce faci.

Aș vrea să știi că mereu te-am considerat sora mea. Mi-a părut rău să aud că tu nu gândeai la fel despre mine și că tu crezi că păianjenii sunt scârboși, dar mi-a părut bine că cineva crede că sunt mare. Să știi că ar trebui să recitești cartea *Alice în țara minunilor*, deoarece cred că eu am citit-o de cel puțin zece ori de când te-ai mutat în camera mea. Este o carte foarte frumoasă. Aș vrea să-ți mai spun că atunci când eram în camera ta și erai plecată la școală, îți simțeam lipsa și te așteptam să vii să simt că ești acolo, pentru că este foarte urât să stai singur.

Te rog să-i transmiți mulțumiri mamei tale, deoarece atunci când m-a aruncat pe geam mi-a deschis ochii spre o altă lume plină de alte vietăți ca mine.

Chiar dacă acum am foarte mulți prieteni și admiratori ai trucurilor mele, îmi este dor de tine și sper, că într-o zi, ne vom revedea!

Eleva **Dăscălescu Antonia**, clasa a VI-a A

Bella – câinele jucăuș

Cu un an în urmă, am primit în dar un simpatic animăluț de talie mică, cu blana deasă. La prima vedere mi-a fost teamă de acesta, deoarece întotdeauna m-a speriat lătratul câinilor. E vorba de cățeaua mea, Bella. Cel mai loial, bun și înțeleghător câine...

Blana ei este de culoare albă cu pete negre. Coada stufoasă o face să pară zveltă și mereu energică. Este foarte jucăușă și mereu atrasă de copii. De câte ori rămâne singură, e tristă și mă așteaptă nerăbdătoare, gata pentru o nouă rundă de joacă. Bella tresare la orice zgomot, fiind atentă la cei străini și anunțând printr-un lătrat îndelungat.

Ea este prietena mea de nădejde, jucăria familiei și protectorul curții de intruși. O îndrăgesc și mă simt mereu în siguranță, dar și foarte plină de viață alături de ea.

Eleva **Gavriliuț Maria-Alexandra**, clasa a V-a A

Cubul Rubik- activitatea mea preferată

Un elev de la clasa a V-a s-a gândit să ne povestească de ce îi place cubul Rubik.

Pasiunea mea este una neobișnuită! Acest sport se numește **cubing** și înseamnă rezolvarea cubului Rubik într-un timp cât mai scurt. Există mai multe categorii de puzzle-uri: **cuburile obișnuite**, adică cele colorate, cum ar fi cubul Rubik normal și care nu își schimbă forma, **gearuri-le** sunt cuburi cu roțițe care se rotesc atunci când se învârt cubul, **mirrorur-ile** sunt cuburi care se deformează, sunt fără culori și au un fel de oglinzi care reflectă lumina și **ghost cuburile** care sunt cuburi deformate și fără culoare.

Inventatorul cubului Rubik este un profesor numit Rubik care, într-o zi, a venit la școală și a prezentat clasei lui un cub pe care îl puteai roti și avea șase culori: alb, galben, verde, albastru, roșu și portocaliu. Niciun copil nu a putut să-l rezolve pe loc, iar Rubik s-a chinuit pentru a face algoritmi. Eu pot să rezolv acest cub în 20 de secunde.

Pyraminx-ul este un puzzle foarte ușor în formă de piramidă, care pare greu de rezolvat, dar este accesibil. Pyraminx-ul este al doilea meu puzzle preferat.

SĂ NE AMUZĂM CU CÂTEVA GHICITORI CREATE DE ELEVII CLASEI a VI-a A.

Doi centimetri, planta nu e mare
Și patru frunze rareori ea are,
Culoarea ei e verde deschis.
Ghiciți ce plantă v-am descris!

(TANIOFRU)

Elevul **Echim Alexandru**

Înainte ochilor îi pun mereu,
Când îi uit îmi este greu,
Când nu-i am lumea nu-i clară,
Dar cu ei văd bine afară.
Ghici ce e?

(INRVLEHGO)

Elevul **Postolică Andrei**

Are cifre și mistere,
Probleme printre echere,
Rigle și raportoare,
De-ți pornesc în cap motoare.
Dacă nu te ții de ea,
Te pândește-o notă rea,
Dac-o iei cu binișorul,
Poate domolești motorul,
Și îți iese bisectoarea,
Unghiul și numărarea,
Gradele și perimetrul.
Dac-ai prins acum momentul,
Spune iute ce ar fi,
Altfel, n-avem ce vorbi!

(GEOMETRIA)

Elevul **Postolică Andrei**

Era un șarpe de temut
până când elicopterul lui a căzut,
În Los Angeles a fost lipsit
El de nimeni nu va fi înlocuit

(KOB ERYANT)

Elevul **Pătrășcanu Petru**

Toată noaptea stă de veghe,
Ziua parcă nu te vede,
Capul și-l rotește întruna,
De se sperie și luna,
Iar din ciocul ei întors
Scoate un țipăt fioros

(BUNTA)

Eleva **Mormoe Amelia**

Când e frig,
Stă covrig,
Iar când vede un motan,
Sare ca un năzdrăvan!
Ia ghiciți, cine-i aici?

(ETENIVG)

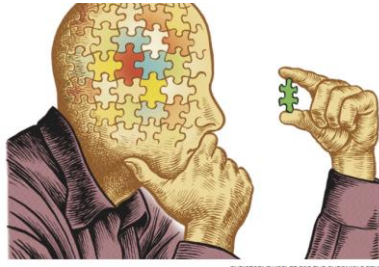
Elevul **Vararu Tudor**

Planta aceasta era fină,
Iubirea dânzei era dulce ca o afină
Dar cineva i-a frânt inima
Plantei roșii ca flacăra
Albă ca lumina sau albastră precum afina,
Iar frunzele-i frumoase în țepi s-au transformat
Cel ce-a rănit-o în veci n-a fost uitat!
Deci spune-mi tu, acum, ce floare roșiatică
În simbolul iubirii a fost ea transformată?

(ГНУИИВОНУИЛ)

Eleva **Filip Crina-Elena**

Are-un ac micuț și fin,
Zboară lin din floare-n floare,
Acul este cu venin,
Iar polenu-i pe picioare.

(VNIETV)

Elevul **Barbu Rareș**

E loial și jucăuș,
Uneori puțin prostuț.
Sania ușor o trage
Și zăpada lui îi place.

Ai ghicit? (УИОНН НЕНИУ)

Eleva **Popa Elena-Carla**

Recomandări de lectură

Dragi elevi, iată că a început un nou an școlar, iar dorința mea cea mai mare este să vă văd că citiți... În demersul meu de a vă determina să iubiți cărțile, mi s-a alăturat colegul vostru, Iosif Mario, de la clasa a VIII-a C, care vine cu o propunere de lectură clasică. Bineînțeles că și eu vă voi face câteva recomandări pe care sper să le onorați, pentru că merită.

Vă doresc **Lectură plăcută!**

1. Ion Creangă s-a născut la 1 martie 1837, în satul Humulești, județul Neamț, într-o familie cu mulți copii. Debutul său literar a avut loc în 1875, în revista *Convorbiri Literare* cu povestea *Soacra cu trei nurori* după ce îl cunoscuse, în 1874, pe Mihai Eminescu, cel care l-a introdus și l-a prezentat membrilor societății *Junimea*. Criticii, alături de Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale și Ioan Slavici, l-au descris drept unul dintre cei mai buni povestitori români.

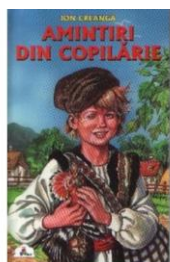
„*Amintiri din copilărie*“ este cea mai cunoscută carte scrisă de către autor, criticii considerând această operă ca fiind capodopera lui Creangă. A fost scrisă între 1881 și 1888 și a fost publicată, inițial, în revista *Convorbiri Literare*.

Nică, personajul principal al textului este prezentat ca un ștrengar de-a dreptul adorabil, care trece prin fel și fel de peripeții în timpul copilăriei, după cum spune autorul: „Hai mai bine să povestim despre copilărie, căci ea singură este veselă și nevinovată”.

Textul, pe lângă întâmplări memorabile ca: furtul de cireșe din cireșul mătușii Mărioara, scăldatul sau vânzarea puzepei în târg, prezintă și sistemul educațional de pe timpul lui Nică. Pe-atunci, elevii care nu învățau lecția de zi erau așezați pe Calul Bălan și apoi erau bătuți cu Sfântul Nicolaie. De frică, Nică, alături de mama sa, a început să învețe din ce în ce mai bine, urmând să fie trimis la Pipirig să facă carte pentru ca apoi să meargă la Iași, la Școala de catiheți, ca să devină dascăl, deși tatăl acestuia se împotrivise, din lipsa banilor. Întâmplările sunt pline de haz și merită citite, deoarece prezintă copilăria cu toate năzdrăvaniile unui copil obișnuit. De altfel, personajul „*Amintirilor...*“ este însuși povestitorul Creangă, dar la vârsta copilăriei și adolescenței.

Stilul lui Creangă este unul aparte, iar autorul reușește, prin poveștile sale, în care folosește ironia și umorul, să arate caractere umane care se regăsesc până și în zilele noastre.

Elevul **Iosif Mario**, clasa a VIII-a C

2. Frances Hodgson Burnett s-a născut în Anglia, dar a trăit mult timp în Statele Unite. În perioada adolescenței a scris povești și povestiri pentru a-și susține familia.

Cartea „Grădina secretă“ a apărut în 1911 și a fost primită cu un imens entuziasm de critică și de public, fiind reeditată și ecranizată de nenumărate ori. Când locuia în India, Mary era o fetiță cu un comportament neplăcut și cam bolnăvicioasă. Ea rămâne orfană și este trimisă în Anglia, pentru a locui în casa unchiului său, Archibald Craven. Acesta nu o prea bagă în seamă, lucru care nu o ajută pe Mary să se schimbe, fiind singură și fără parteneri de joacă. Într-o zi, află de existența unei grădini secrete, în care nimeni nu are voie să intre. Fetița descoperă o cheie veche și ceva parcă o conduce spre intrarea în grădină. Rotind cheia în încuietore, Mary intră într-o lume pe care n-ar fi putut nicicând să și-o imagineze. Ea se ocupă de amenajarea grădinii, împreună cu grădinarul Ben și cu Dickon, băiatul prieten cu animalele. Între timp, îl cunoaște și pe vărul său, Colin. Toate aceste evenimente o schimbă pe Mary și o ajută să devină veselă și optimistă.

3. Încă din clasa a V-a ați auzit că vă așteaptă ceva strivitor, de care depinde viața voastră și-a părinților voștri, cea prezentă și viitoare. Ați făcut salate necomestibile din gen epic și gen liric, aseasonate cu aparițiile indecise ale verbului a fi, plus nițel imn și-un strat de fabulă. Nici nu vă mai aduceți aminte câte teme ați argumentat și la câte meditații ați mers. Ei bine, așa a fost și cu multiplele fețe ale lui **Robert Ersten**, inclusiv cu aceea oarecum mai secretă, a scriitoarei **Ioana Nicolaie**, care-a pus la cale toată tărășenia. Cum ține de mulți ani cursuri de scriere creativă în Școala Germană „Hermann Oberth“ și chiar a înființat un grup literar, *Liternauții*, a descoperit la un moment dat că Elisa-Catinca-Sara-Gabriel-Andrei-David-Cristi-Matei știu deja destulă meserie ca să se-apeuce să migălească împreună, cu îndrumare serioasă, desigur, o carte nemaivăzută, **„Cum am supraviețuit clasei a VIII-a“**. Titlul a fost motorul care a pus apoi totul în funcțiune. Fiecare autor a scris câteva fragmente, urmând schema propusă de **Ioana Nicolaie**. Cum de-au tras toți în aceeași direcție e un mare secret. A ieșit un roman de tot hazul, cu o profesoară teroristă, aventuri prin centrul vechi, savanți sabotajți, șobolani vorbitori, spioni, începuturi de iubire și câte și mai câte. Serghei este un personaj cu totul neașteptat pe care l-au găsit pe parcurs. Cât despre computere vechi și cum răspund ele unei mari enigme, rămâne să descoperiți voi înșivă.

Așadar, **Robert Ersten** este pseudonimul unui magician al cuvintelor care aduce la viață povești captivante și idei provocatoare. **„Cum am supraviețuit clasei a VIII-a“** este o capodoperă care a captivat inimile cititorilor de-a lungul anilor; această carte ne introduce într-o lume plină de aventură, emoție și înțelepciune.

Material selectat de prof. **Goguță Iulia-Cipriana**

PASTILA DE LIMBĂ

Dragi copii, îmi doresc foarte mult ca fiecare dintre voi să se exprime cât mai corect, așadar revin cu câteva dintre greșelile frecvente de limbă.

- **Aceiași carte sau aceeași carte?**

Corect este: Am luat aceeași carte.

- În general, se confundă forma de feminin singular **aceeași** cu forma de masculin plural **aceiași**.
- O modalitate de a folosi forma corectă este de a face legătura cu **aceea** (casa **aceea**, cartea **aceea=aceeași** casă, **aceeași** carte) sau cu **aceia** (anii **aceia**, domnii **aceia=aceiași** ani, **aceiași** domni).

Iată și alte forme:

Nominativ

Cântă **același** muzician.

Cântă **aceiași** muzicieni.

Cântă **aceeași** artistă.

Cântă **aceleași** artiste.

Dativ

Mă adresez **aceluiiași** muzician.

Mă adresez **acelorași** muzicieni.

Mă adresez **aceleiași** artiste.

Mă adresez **acelorași** artiste.

- **bănuie** sau **bănuiește**?

Corect este: Cine **bănuiește** că rezultatele nu sunt potrivite?

A bănuie se conjugă astfel la indicativ prezent:

eu bănuiesc

noi bănuim

tu bănuiești

voi bănuiți

el/ ea bănuiește

ei/ ele bănuiesc

- **care** sau **pe care**?

Corect este: Apa **pe care** o beți nu este de la robinet.

- Se pare că în vorbirea curentă renunțarea la prepoziția pe constituie greșeala cu frecvența cea mai mare, prezentă nu doar la oamenii obișnuiți, ci și la vorbitorii de la care ar trebui să avem pretenții. Pericolul extinderii este clar și, pentru a înțelege mai bine, voi da și alte exemple:

Emisiunea **pe care** o prezinți este foarte antrenantă.

Măsurile **pe care** trebuie să le luați sunt dure.

Funcțiile **pe care** le aveți sunt grele.

În urma emisiunii **pe care** am urmărit-o am înțeles mai bine rolul educației.

- **Ași vrea** sau **aș vrea**?

Corect este: Aș fi vrut să lucreze mai mult.

- Este o greșeală frecventă folosirea lui **ași** în loc de **aș** când se utilizează un verb la modul condițional-optativ.
- Condițional-optativul se formează din infinitivul verbului de conjugat și verbul auxiliar a avea, cu formele: (eu) **aș**, (tu) **ai**, (el/ ea) **ar**, (noi) **am**, (voi) **ați**, (ei/ele) **ar**.

- **Nici o** vs. **Nicio**

Corect este: Nu am luat **nicio carte**. Dar Nu am luat **nici o** carte, nici mai multe.

- Ca adjectiv pronominal negativ, se scrie legat, ca în primul exemplu, **nicio carte**.
- Când nici este conjuncție și o are valoare de numeral, grupul se scrie separat, ca în al doilea exemplu, **nici o carte**, nici mai multe.
- Aceleași reguli se aplica și structurilor **niciun** și **nici un**.

Rubrică realizată de prof. **Goguță Iulia-Cipriana**

Consultații pentru Evaluarea Națională

Pentru realizarea caracterizării unui personaj dintr-un text la prima vedere, ar trebui avute în vedere următoarele:

1. INTRODUCEREA poate cuprinde informații despre locul și statutul personajului în text (adică dacă e principal sau secundar, pozitiv sau negativ), elemente importante despre identitatea sa (numele, porecla, profesia), precum și evoluția sa în text.

2. CUPRINSUL poate include: referiri la trăsăturile fizice ale personajului și prezentarea celor mai importante trăsături morale ale personajului reieșite prin caracterizare directă și indirectă (pentru fiecare trăsătură, se vor da exemple din text și se va menționa mijlocul de caracterizare, precum și figurile de stil folosite, dacă există). Se pot face comparații între personajul caracterizat și alte personaje, fie din textul dat, fie din altele.

3. ÎNCHEIEREA poate face referire la valorile umane reprezentate de personaj (bunătate, altruism, onestitate, sinceritate, curaj, sinceritate, etc). De asemenea, este indicată referirea la opinia personală legată de personaj (de ce îți place sau de ce nu îți place, dacă este un personaj memorabil și din ce motiv).

Vă doresc **Spor la lucru!**

Material realizat de prof. **Goguță Iulia-Cipriana**

MODELE DE CARACTERIZARE

Caracterizarea lui Sisinel

Personajul este o ființă imaginară care participă la acțiunea dintr-un text narativ, prin intermediul căruia autorul transmite viziunea asupra temei abordate.

Sisinel este unul dintre personajele principale individuale din opera „Platanos”, scrisă de Doina Ruști. Acesta este și naratorul textului.

Prin autocaracterizare, înțelegem că el este dezamăgit, pentru că nu are amintiri cu familia sa, spunând că avea patru ani când a fost luat de acasă și că nu își amintește de mama lui. Singurii săi prieteni sunt: Vio și Năsosu, iar Cati este cea care îl îngrijește.

Prin caracterizare indirectă, se conturează portretul său moral. După ce Platanos se alătură grupului de prieteni al lui Sisinel, aceștia din urmă sunt uimiți de poveștile de viață spuse de noul venit, care îi fac să-și dorească să se aventureze în lumea adevărată. Neavând experiență și considerându-l pe Platanos superior, personajul-narator îl ia pe acesta drept model. De aceea, vrea să fie mutat lângă el, ajungând chiar să îi citească opera preferată „Singur pe lume”. Sisinel se simte intimidat atunci când Platanos îl consideră prieten și are putere de convingere asupra lui Cati pentru a-l muta lângă amicul său.

În timp, deciziile luate îl vor afecta, deoarece nu se va mai dezvolta normal, pierzând contactul cu realitatea până în primăvară. După aceea, Sisinel se trezește la viață, constatând că era înapoi lângă vechii lui prieteni, care i-au oferit o reală lecție de viață, nepărăsindu-l la greu.

O valoare personală corelată cu cea a personajului este prietenia, pentru că acesta este înconjurat doar de prieteni. La fel ca acest personaj, și mie îmi place să am prieteni de valoare care să mă aprecieze pentru calitățile mele.

Eleva **Cozma Ioana-Alexandra**, clasa a VIII-a B

Caracterizarea lui Sisinel

Personajul este o ființă imaginară care participă la acțiunea dintr-un text narativ, cu ajutorul căruia autorul își transmite viziunea asupra temei abordate.

Sisinel este un personaj principal, individual și pozitiv din textul inedit „Platanos”, scris de Doina Ruști, voce importantă a literaturii actuale. Întrucât este cel care povestește, el are și calitatea de personaj-narator al textului, prezentând firul epic al textului. Despre acesta se știe că e cel mai mic din tabără, iar numele său este denumirea populară pentru dedețel, o plantă cu flori albe.

Prin caracterizare directă realizată de către Vio în finalul textului, se conturează portretul fizic al personajului: „N-arăți rău! Ești plin de flori albe!”

Prin caracterizare indirectă, se reliefează portretul său moral. Odată cu apariția lui Platanos, pe care îl vede ca pe un model, Sisinel se răzvrătește și își dorește să-și schimbe și el viața. Devine foarte curios și interesat de lectură, ba chiar îi cere lui Cati să-i aducă o carte despre care îi vorbise Platanos, și anume „Singur pe lume”. În conversația cu Platanos despre cartea amintită el afirmă că Suflețel, unul dintre personaje, i se pare simpatic, răspuns care îl dezamăgește pe amicul său, deoarece se aștepta la un răspuns mai profund. De aici, se desprinde indirect imaturitatea lui Sisinel, care e prea copilăros pentru a putea da răspunsuri intelectuale. Răzvrătirea sa continuă: dacă la început e inocent, încrezător și dornic să cunoască altă lume, la un moment dat, îi cere lui Cati să-l mute lângă Platanos, deși înțelege că nu mai are cale de întoarcere. Se dovedește un mic trădător, pentru că renunță la vechii săi prieteni și se mută la umbra lui Platanos. Cu toate acestea, Vio și Năsosu îl vor urma pe Sisinel și vor face dovada clară că un prieten adevărat iartă.

O valoare umană corelată cu cea a personajului e perseverența, deoarece Sisinel își dorește o viață mai bună și chiar luptă pentru asta, deși e conștient că are și de pierdut.

Ca și acestui personaj, și mie îmi place să fiu cât mai bună în ceea ce fac și, astfel, să obțin rezultatele dorite. Dacă ar fi să asociez acest personaj cu un altul, mă gândesc la Popa Tanda din textul cu același nume, care a înțeles că trebuie să-și vadă de propria viață și să persevereze în acest sens.

Eleva **Goguță Teodora**, clasa a VIII-a C

Emoții...

Emoțiile, lectura și cunoașterea de sine

Bucurie, ură, dezgust, speranță, tristețe... emoții pe care orice cititor le-a întâlnit în aventurile lui literare.

Lectura este o unealtă prin care te poți descoperi. Din perspectiva mea, lectura este precum o oglindă. Când te uiți în ea te vezi pe tine însuși. Îți observi reacțiile care se trezesc în interiorul tău, cum ar fi slăbiciunile, plăcerile, fricile. Aș mai compara lectura cu un tren ce te plimbă pe tărâmurile ascunse, adânc în interiorul tău. Când privești pe geamul trenului, poți observa idei, emoții, amintiri sau senzații despre care nici nu știai că există în tine sau mai bine spus, pe care nici nu le bănuiai că fac parte din „peisajul” sufletului tău. Altfel spus, te regăsești în ceea ce te face să rezonezi.

Când citești, nu o faci doar pentru poveste, ci și pentru sentimentele pe care le dezvolți pe parcursul ei. De exemplu, un cititor empatizează cu personajele, punându-se în pielea lor. Poate, de aceea, pentru mine are foarte mult sens zicala: „*Ai atâtea vieți câte cărți ai citit*”. De asemenea, orice lectură în care îți face plăcere să te aventurezi te poate aduce la realizarea nenumăratelor lucruri pe care le poți experimenta într-o viață.

Pentru că văd lectura ca pe o oportunitate de explorare a lumii interioare, mereu m-au fascinat multiplele posibilități de interpretare pe care lumea textului literar le poate deschide; de pildă, aceeași scenă a unui roman îi poate inspira cuiva un sentiment de bucurie, iar altcuiva unul de monotonie. Același pasaj îi poate aduce unui cititor speranță, iar altcuiva îi poate trezi o amintire tristă.

Lectura ne aduce aminte cât de diferiți suntem... ! Fiecare om are plăcerile lui, fricile lui, experiențele lui de viață. Tot ceea ce suntem este unic, iar magia lecturii ne aduce aminte de asta; astfel viața devine mai frumoasă!

Câmpeanu Mara Teodora, clasa a VII-a B

Emoții...

În fiecare zi, emoții vii mă învăluie. În sala de clasă se aud râsete mereu, iar zambetele sunt mai tot timpul prezente.

Învăț să descopăr și să mă exprim...

De acum, lumea se deschide în fața mea, iar cu fiecare zi ce trece aflu cum să mă ridic și să lupt!

Provocările sunt mereu prezente, dar nu mă descurajez. Prietenii, colegii și profesorii mă îmbărbătează mereu. Împreună creștem și învățăm într-un ritm mereu ascendent.

Uneori mă simt copleșită de informații, dar mă străduiesc să le asimilez și să le înțeleg pe toate.

Gimnaziul e o etapă importantă din viața mea; simt că mă dezvolt, cresc și că pentru viitorul meu mă pregătesc.

Văgăună Rucsandra, clasa a VII-a B

VEGA

de Gherasim Mara

Mă uit în sus și mă gândesc:

Cât mi-ar lua să socotesc?!

Fiecare stea, în parte,

Până te găsesc aproape...

Am tot stat, am numărat,
Până m-am și supărat
Că la tine n-am s-ajung,
Chiar pe TOATE de le-alung.

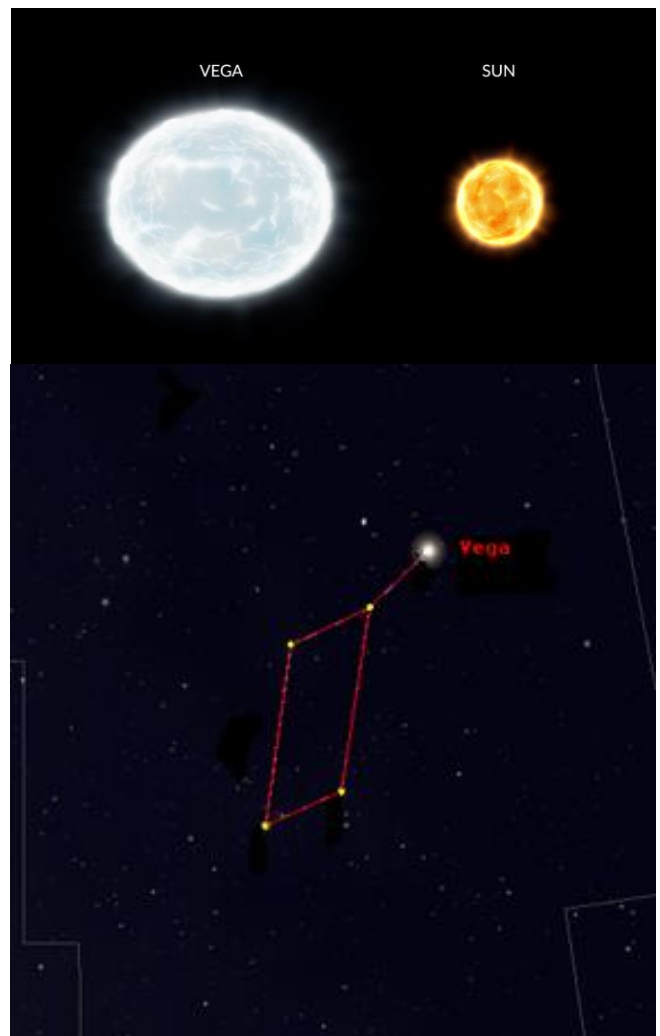
Zi de zi caut răspuns,

Cum arăți... dacă te-ascunzi?!

Dar te văd ca celelalte ...

Poate identice... înalte.

Visul ușor mi se omoară...
Parcă e curmat de-o sfoară.
Mi te voi vedea în întregime?!
Cu tot chipu-ți cald și viu...

Maestra Circului Timpului

Nu puteam înțelege de ce eram singura care părea să observe gigantul cort de circ de pe deal. Întrebam în stânga și în dreapta, însă oamenii mă priveau ca pe o nebună. Începusem să le dau dreptate.

Ca să mă conving singură, m-am apropiat de intrarea din material roșu și alb și am intrat, fără să privesc înapoi. Înăuntru, totul era în beznă. Apoi, lumina s-a aprins.

Costume cu pene și sclipici, de toate culorile și toate combinațiile, erau împrăștiate în jurul meu. Oglinzi cu beculețe rotunde și mese pline ochi cu machiaj neobișnuit mă înconjurau. Peruci pluteau (da, pluteau!) deasupra mea ca baloanele de săpun. Însă nu era nimeni acolo, de parcă era abandonat.

Am tresărit când am simțit ceva apropiindu-se. Dintre costume răsări un porumbel cu un penaj alb superb. A zburat pe mâna mea întinsă și și-a mângâiat capul de obrazul meu. O voce strigă de undeva, din spatele meu.

M-am întors să văd un băiat, cam de vârsta mea, purtând un joben care îl făcea să arate prea matur, împreună cu mănușile albe și costumul elegant. Părea un tânăr magician.

I-am întins mâna cu porumbelul și el l-a luat blând în brațe. Mi-a zâmbit timid, de parcă își cerea scuze. L-am asigurat că totul era bine și m-am prezentat, întinzându-mi mâna. El mi-a luat-o și, în loc să o strângă, s-a lăsat într-un genunchi și mi-a sărutat-o, prezentându-se ca Peter Magnificul.

M-a întrebat de unde veneam și i-am explicat că am intrat prin spate. Aproape își scăpă pălăria.

- Vrei să spui că vii... *de afară*?

Nu înțelegeam ce era așa ciudat. Toată lumea intra *de afară*. Altfel, ar fi intrat *dinăuntru*, ceea ce nu avea niciun sens. El mi-a oferit brațul și, deși sceptică, l-am urmat în celălalt compartiment al cortului. Acolo se afla o arenă și nimic altceva. Mă conduse în mijlocul acesteia și se așeză pe jos, desenând un cerc în mijlocul arenei.

- Există o profeție. În ziua urmată de prima lună plină, după moartea Maestrului de Ceremonii al circului nostru, Circul Timpului, o singură persoană va putea vedea circul. Acea persoană este aleasă să fie următorul Maestru de Ceremonii. Sau, și-a dres el glasul politicos, Maestra de Ceremonii, domniță.

Eu? Imposibil. Nici în cele mai sălbatice vise ale mele nu îmi imaginasem așa ceva. Însă Peter părea așa sigur de asta, încât am decis să merg pe mâna lui. Mi-a luat mâna într-a lui și mi-a plasat-o în mijlocul cercului desenat. Acesta începu să lumineze și, în mod magic, circul se umplu de clovni, cascadori și îmblânzitori de animale feroce. Totul prinsese viață și culoare în fața ochilor mei.

M-am întors spre Peter, ca să mă asigur că vedea ceea ce vedeam și eu. În schimb, l-am găsit stând din nou într-un genunchi, întinzându-mi, ca pe-un sceptru și o coroană, un baston și un joben. Le-am luat cu mâini tremurânde și tot cortul exclamă în urale.

În același timp, de afară se auziră țipete de uimire. Peter mi-a întins mâna și m-a prezentat:

- Trăiască Maestra Circului Timpului!

Toți repetau urarea în galsuri melodioase. Cortina se trase și sute de oameni aplaudară.

- Să înceapă spectacolul! am declarat.

Eleva **Mormoe Maria-Alexandra**, clasa a VIII-a A,

Sunt o războinică!

Încă din primele clipe de viață am învățat cum să trăiesc diferit de ceilalți copii. Căminul cald și parcurile le-am schimbat cu diverse clinici și spitale. Viața, uneori, ne oferă lecții dure, neținând cont de vârstă. Aici mă regăsesc eu. 🤔

În acel timp am descoperit seria „Pisicile Războinice”, părând la început cărți banale, dar...

Următoarele săptămâni în care am stat în spital am citit o parte din carte ... era despre o pisică care în urma unui accident teribil, în care a fost mutilată de câini, a rămas fără un ochi și fără o ureche. Acestea i se spusese că nu va mai putea fi războinică niciodată 😞 ... , la fel cum mie mi s-a spus că nu voi trăi decât zece zile. Totuși, cu puțină speranță a reușit să le arate tovarășilor de clan că poate deveni o războinică excelentă, chiar și cu dizabilitățile sale. I-am luat exemplul și am reușit să ajung până în clasa a VI-a, fiind mai puternică ca oricând. 🦊

Cel mai important lucru învățat de la această pisică a fost că viața, oricât de grea ar fi, prin oricâte momente bune sau rele aș putea trece, aceasta merită trăită! 🙏

Donici Elena, clasa a VI-a B

Amintiri...

Vara

Mihăilă Albert,
Clasa a III-a B

Când vara aprinde-n copaci verzi castele,
Mi-e inima lumină din raza unei stele.

Când vara aprinde-n copaci verzi castele,
Mi-e inima un future cu aripi de stele.

Când vara aprinde-n copaci verzi castele,
Mi-e inima poveste cu milioane de stele.

Toamna în versuri

Gutuia

Casapu Amalia Valentina,
Clasa a II-a A

O gutuie foarte mică
Stă prinsă într-un copac
Și se uită în jurul ei,
La frunzele care cad.

Este foarte îngrijorată
De căsuța ei dragă,
Dar nu știe că la anul
Va înflori încă o dată.

RUGĂMINTE

Sofia Butuc,
Clasa I C

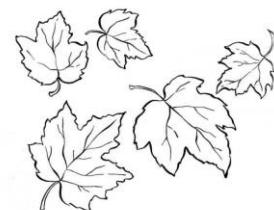
Dragă toamnă, te rugăm
Să ne lași florile,
Fluturii și păsările!
Lasă toamnă raze calde,
Soare și un strop de ploaie,
Să ne bucurăm de ele:
Crizanteme, dumitrele,
Să înflorească în grădină,
Să ne umple de lumină!

Toamna

Pădure Ecaterina,
Clasa a III-a B

Toamna cea bogată a venit îndată,
Cu frunze colorate și vreme înnorată.
Pe cerul senin, soarele se ascunde,
Iar ploaia blândă în picături răspunde.

Pe cer apare-un soare printre nori.
În livadă sunt copaci multicolori.
Spre țările calde zboară păsările călătoare,
Peste apele curgătoare și vii roditoare.

TOAMNA

Ilinca Juncu,
Clasa I C

Fata cu părul roșcat
Și cu lanț de frunze
A sosit pe înserat
Să adune găze.
De frig ca să le păzească,
La primăvară să le trezească.

Din poșeta colorată
Cădeau frunze, laolaltă.
Covor multicolor făcea,
Tare mult îmi plăcea!

Din bogatele ei roade
În tăcere oferea,
Fără să îmi dau seama...
Lângă mine era TOAMNA.

TOAMNA DARNICĂ

Ecaterina Gîrbea,
Clasa I C

Peste dealuri și câmpii
A venit toamna în grabă.
Sunt copti strugurii în vii,
Oamenii au multă treabă.

Fructe din livezi culeg:
Mere, pere, prune coapte.
Merg și eu ca să aleg
Gutui galbene, aromate.

Toamnă, toamnă darnică,
Ești o zână harnică,
Cât belșug ne dăruiești,
Pe toți să ne mulțumești!

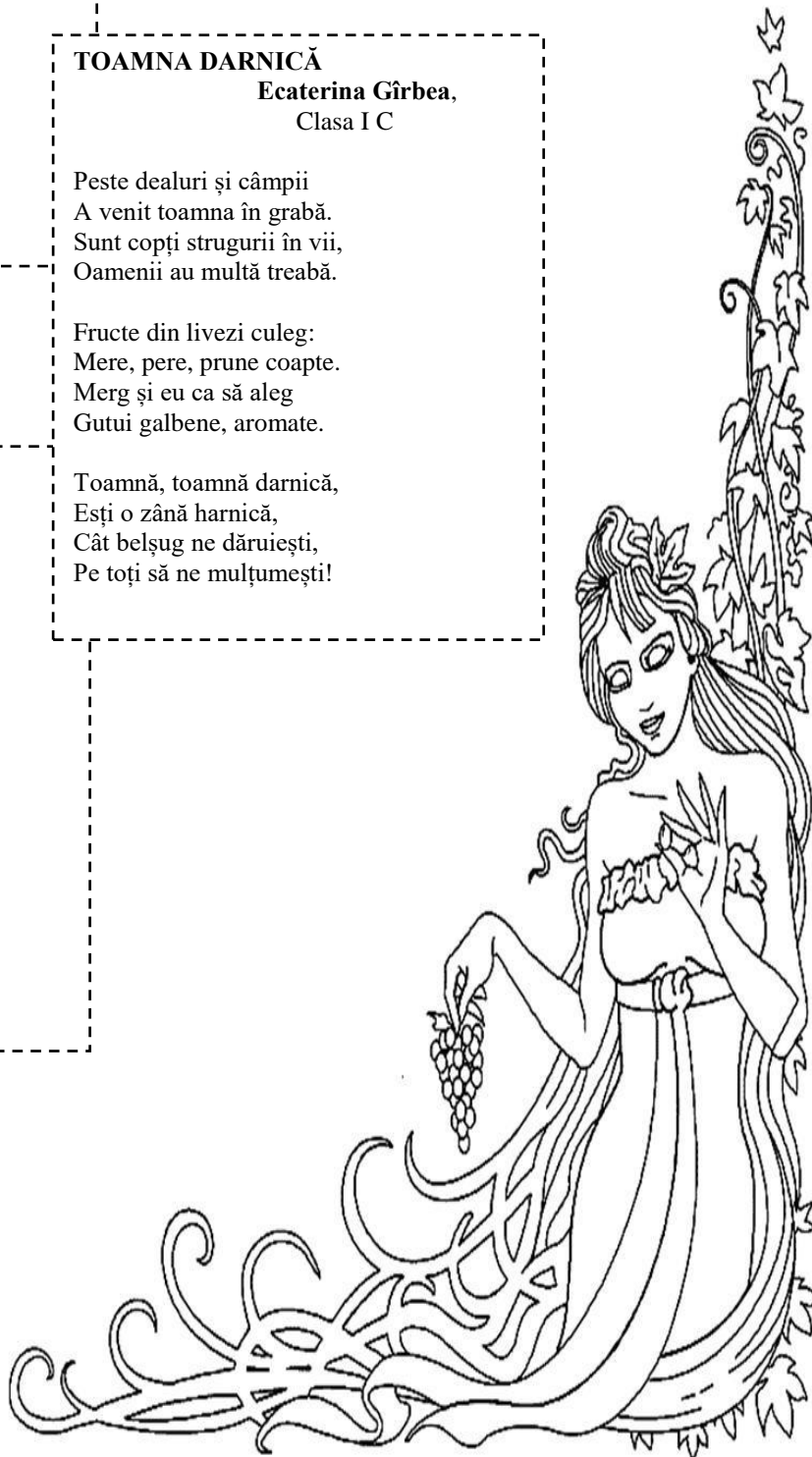
TOAMNA

Adela Ungureanu,
Clasa I C

Au plecat spre țări cu soare
Păsările călătoare,
Că la noi e frig și plouă,
Vântul bate cu putere.

Frunzele au căzut și ele
De pe multe rămurele.
Însă lăzile încărcate
Sunt cu roadele bogate.

În cămară, adunate,
Stau la sfat fructele coapte.
Nu este greu de ghicit:
Ce anotimp a sosit?

Toamna scriitorilor

Zile de toamnă

Eliza și Andrei merg la bunici. Drumul lor duce printr-o pădurice.

Soarele nu mai strălucește cu putere. Copacii îmbracă haina galben-roșiatică a toamnei. În bătaia vântului tomatic, frunzele se împrăștie și apoi cad pe pământ. Păsările călătoare se adună în stoluri și se îndreaptă spre țările calde.

Cerul s-a acoperit cu nori cenușii, care își trimit lacrimile reci pe pământ.

Hanganu Cosmin, clasa a III-a B

Toamna

A venit toamna. Copiii fericiți merg la școală, cu buchete multicolore de flori.

Păsările călătoare au plecat spre țările calde. Frunzele din copaci încep să își schimbe culoarea, devenind ruginii. Vremea a devenit mai rece și ploioasă, vântul a prins putere, iar soarele întârzie să apară.

Viile sunt bogate în struguri, pomii sunt plini cu fructe parfumate și câmpiile au multe legume ispititoare.

Toamna este un anotimp minunat!

Acreți Andrei, clasa a III-a B

Toamna

Azi, am mers pe câmp și mi-am dat seama că a venit toamna. Nu este anotimpul meu preferat, dar îmi place bogăția acestuia. Chiar dacă plouă mai mult, pleacă păsările călătoare în țările calde, începe școala și cad frunzele, îmi înseninează chipul hărnicia oamenilor care strâng fructele parfumate, legumele gustoase, roadele rământului, fără de care nu am putea viețui.

Toamnă, bine ai venit!

Apreotesei Iustin Serafim, clasa a III-a B

Toamna

Toamna este un anotimp frumos. Frunzele ruginii cad din copaci, păsările călătoare pleacă spre țările calde, afară este mai răcoare, bate vântul, pe cer se adună nori fumurii și posomorâți, ziua a scăzut, iar noaptea s-a mărit.

Oamenii sunt îmbrăcați mai gros și cară roadele toamnei. Pădurile s-au învelit cu pături groase, țesute din frunzele multicolore, căzute pe pământul zgribulit.

Iubesc toamna plină de culori calde!

Pădure Ecaterina, clasa a III-a B

Început de toamnă

A sosit toamna. Vremea este schimbătoare, dar caldă încă. După școală, Matei și Mara se opresc în parc. Culeg flori pentru mama lor și admiră frumusețea frunzelor. Stoluri de păsări se pregătesc de plecare. Vor reveni la primăvară. Vântul și ploile sunt tot mai dese, iar zilele mai scurte. Este timpul pentru umbrele și haine mai groase.

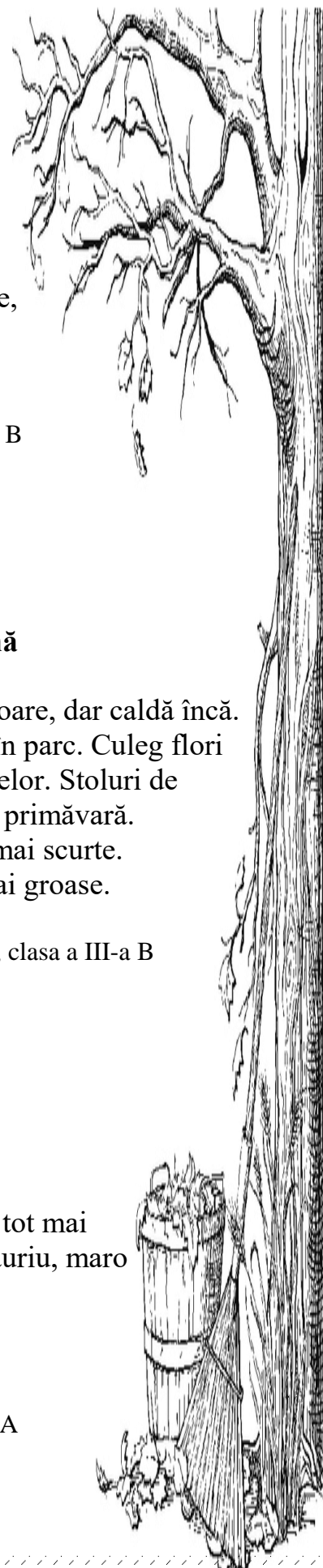
Moldoveanu-Onu Ilinca-Ioana, clasa a III-a B

A venit toamna!

Primele semne le găsim în diminețile tot mai reci, în zilele tot mai scurte. Frunzele copacilor își schimbă nuanțele în: roșu, galben, auriu, maro și ruginiu. Ele cad și formează un covor multicolor.

Păsările pleacă în țările calde, lăsându-și cuiburile goale. Ce frumoasă și bogată este toamna!

Botezatu –Iftimoaia Eva Maria, clasa a II-a A

AVENTURA PISICILOR DE CASĂ

Sunshine și **Muffin** sunt două pisici care cresc în casă și adoră să se joace pe afară. Lângă casa stăpânilor lor era o pădure deasă, unde cele două prietene voiau să meargă mereu, însă nu aveau voie, deoarece stăpânii lor credeau că e prea periculos.

Ei bine, într-o seară, s-au decis să iasă. Dar cum? Ușa era închisă și... numai oamenii o puteau deschide. Pisicile nu au renunțat. Au ieșit pe geamul deschis. Când să sară, au auzit un lătrat:

- Ce s-a auzit? șopti speriată Muffin.
- Cred că e un câine! strigă Sunshine.

Era foarte periculos pentru două pisicuțe neajutorate, mai ales dacă erau câini necunoscuți. Pe unii îi cunoșteau, așa că Sunshine și Muffin își făcuseră curaj și plecară, dar nu înainte de a-și ascuți ghearele, preventiv. Câinele care lătrase era Marcus, nu era nici necunoscut, nici periculos.

- Bună, prieteni! Ce faceți afară? Ați fost date afară din casa celor cu două picioare? întrebă Marcus

- Nu am fost date afară. Doar vrem să mergem în pădure, zice Sunshine.
- În pădure????! Dar e foarte periculos acolo! Mai bine v-aș însoți. O să vă apăr și o să atac inamicii.

Marcus se duse să ia apă din balta de lângă casă. O broască sări în fața sa, iar câinele se sperie și fugi.

- Ce ai, Marcus?
- Am văzut o broască!
- Ai zis că o să ne aperi de inamici și tu te sperii de o broască? Aoleu...
- Nu era orice broască, era Kari!
- O, nu, o aud. Fugiiiiți!

Așa au alergat un sfert de oră din cauza unei broaște. Dar Kari era o broască periculoasă, un fel de „inamic”. Arătau acum ca niște boscheți cu frunze. Dar ce mai contează, măcar au scăpat de Kari. Problema era că se pierduseră în pădurea mare. Mergeau, mergeau, dar nu găseau ieșirea. La un moment dat, din depărtare se auzi un zgomot.

- Ce se aude? întrebă Sunshine.
- Se aude un „Moor, Moor”!
- E un urs? zise speriată Muffin.
- Sper să nu, spuse Marcus.
- ROOOOAR! mormăi ursul.
- AAAAAAh, fugiiiiți! urlă Marcus.

În scurt timp, nu au mai putut alerga. Muffin s-a oprit, fără ca ceilalți să observe. Se ascunsese într-un tufiș.

- Muffin, e în spatele tău, fii atentă! strigă Marcus.
- AAAAAh!

Ursul o zgârâie pe Muffin la ochi, dar aceasta reuși să scape și să meargă la prietenii săi. Văzând că nu mai are ce face, ursul plecă. Lui Muffin îi curgea sânge de la rană, iar Sunshine a plecat să culeagă niște plante vindecătoare, pe care i le-a pus pe ochiul rănit.

- Trebuia să fii mai atent! Să te iau în spate? Cred că ești obosită! zise Marcus lăcrimând.
- Marcus, nu e vina ta!
- Ba da! E vina mea, zise plângând.
- Hai să căutăm să ieșim din pădurea aceasta!
- Eu cred că e mai bine să dormim, sunt obosită!

Sunshine și Marcus au plecat să caute un culcuș, iar Muffin să caute oase pentru prietenul cățel. Cei doi au venit cu multe crengi și frunze, iar Muffin cu multe oase. După o oră de muncă, culcușul, făcut ca un

acoperiș de frunze peste o bază de crengi, era gata pentru a se odihni în el. Au adormit, iar noaptea li s-a părut doar câteva clipe.

- Oaah! Bună dimineața, prieteni! salută Marcus.
- Neața! Cum ați dormit? întrebă Sunshine.
- Am dormit bine, doar câteva sunete am auzit, zise Muffin.

Se ridică încet și se întinse ca toate pisicile, muuult. Când deschise ochii, o siluetă înfricoșătoare apăru de după un copac. Să fie oare Marcus deghizat? se întrebă frecându-se la ochi. Nuuu... Marcus era lângă ea.

Creatura avea o coadă care se mișca puternic, dând câteva frunze jos din copac. Vaaai, ce sunete înfricoșătoare mai scotea! Când ieși de după arborele înalt, prietenii văzură un cal maiestuos, cu dinți ascuțiți. Într-adevăr, înfricoșător, nu?

- Ce faceți pe teritoriul meu, animale domestice? întrebă calul.
- Dar tu ce faci aici, nici casa ta nu e în pădure...
- Îmi căutam mâncare, un șoarece, mai exact.
- De când caii mănâncă șoareci? Hmmm....
- Mi-e foame și pot să vă mănânc și pe voi! Eu mănânc orice.
- Uuuuu! Un șoarece... Îl vrei? întrebă Muffin.
- Daaaa!
- Poftim!

Pisica aruncă șoarecele, care se rătăcise pe acolo, calului. Acesta plecă mulțumit.

Marcus zări în depărtare o casă mov, cu un gard, la fel cu aceea a pisicilor.

- Muffin, Sunshine! Casa voastră, iată! Scăpareeeee...

- Ce bineee! În sfârșit scăpăm de aventura asta!

Toți fug, și fug, și fug... Prin tufișuri, frunze... Ieșiră zgâriați, loviți, dar, ce mai contează... au scăpat.

Pisicile au văzut prin geam cum stăpânii își făceau griji pentru ele.

Intrară pe ușița pentru pisici și se strecurară în spatele acestora, ca să îi surprindă. În sfârșit le văd și le întrebă:

- Unde ați fost? Sunteți lovite tare!
- MEOW!

Ioana Secure, clasa a III-a C

CAVALERUL DE FIER

A fost odată ca niciodată un cavaler foarte sărac, al cărui rege era regele Gong. Acest rege își asuma toată responsabilitatea față de cavalerii săi, dar mai puțin față de cavalerul sărac, ce se numea cavalerul Soinc.

Când a murit regele Gong, răpus în luptă, cavalerul Soinc a cerut să fie pus ca urmaș al regelui pe tron. Din păcate, oștenii fostului rege nu au fost de acord cu această propunere, fără ca acesta să treacă prin câteva teste de vitejie.

Astfel, pentru a-i testa abilitățile de luptă, l-au provocat să se bată cu un leu uriaș. Deoarece cavalerul a doborât leul cel uriaș, oștenii l-au considerat destul de viteaz și au fost de acord să-l numească rege pe cavalerul cel sărac.

Cavalerul Soinc a luat astfel toate bogățiile regelui Gong și a reușit să primească toată atenția mult dorită.

S-a echipat cu o armură de aur, un coif de argint cu pană, o teacă din bronz și o sabie de aur pe mânerul căreia erau bătute smaralde și diamante strălucitoare.

În timpul domniei a susținut numeroase bătălii cu alți regi ce încercau să-l cotopească, unul dintre ei fiind regele Miroc. Acesta avea o oaste foarte numeroasă, dar regele Soinc a reușit prin vitejia de care a dat dovadă să-i răpună în luptă toți oștenii lui Miroc.

Regele Miroc a insistat astfel să lupte personal cu regele Soinc. Lupta celor doi a durat patru zile și patru nopți, până când regele Soinc l-a doborât pe regele Miroc. Prin această luptă câștigată, regele Soinc a devenit cel mai faimos luptător din toate timpurile, fiind numit **Cavalerul de Fier**.

Sabia de aur pe care o purta s-a dovedit a avea o magie ascunsă, magie de care și-a dat seama în urma luptei cu regele Miroc. Adevărata magie a sabiei de aur era să mențină pacea între cele două regate.

Pentru că regele Miroc a fost răpus, toți cavalerii săi se luptau pentru demnitate. În regatul regelui Soinc a domnit în continuare pacea și fericirea.

Botezatu Albert, clasa a III-a A

Casa magică a lui Prezzemolo

- Salutare! Bine ați venit în căsuța mea! Așa-i că erați nerăbdători să mă cunoașteți?
- Da, da, da, da!
- Știu asta! Dragi copii, eu sunt Prezzemolo! Tot ce vedeți aici, în acest parc de distracții, este al meu!
- E minunat acest loc! zise un băiețel blond, rotunjour și cu niște ochi albaștri, cât două picături de rouă mari.
- Ei bine, dacă tot ați venit în casa mea, vă invit să luați loc!

Copiii se așează în bănci entuziasmați. Numai o fetiță roșcată, înăltuță și cu bujori aprinși în obraji, rămâne în picioare, curioasă foc de tot ce vede în casa lui Prezzemolo: un perete întreg colorat într-o tablă de șah, o masă cu un ulcior imens pe ea și un ceas mare de care atârna o manetă lungă.

Prezzemolo începe a povesti cu drag despre el și cum a creat parcul de distracții. Îmbrăcat într-un costum cu nasturi galbeni și cu un ciuf roșu mare pe cap, Prezzemolo sare, cântă, iar copiii se distrează copios.

Tic-tac, tic-tac! Dintr-odată, se auzi un ticăit țipător, iar maneta cea lungă a ceasului începu a se mișca stânga, dreapta. Peste copiii, pe pieptul fiecăruia, coborî o bară de protecție, iar băncile au început a se mișca în sus și-n jos. Țipete, agitație, suspans!

- A ! A ! A !
- Oprește-te!
- Prezzemolo, oprește-l!

Prezzemolo știa exact ce se întâmplase. Privirea lui fugi spre cei doi bujori aprinși, ce stăteau speriați lângă maneta uriașă:

- Fetițo, tu trebuie să o oprești! Așa cum ai tras de ea prima dată, din curiozitate, mai trage încă o dată pentru a opri agitația!

De fapt, Prezzemolo le dădea o lecție celor neastâmpărați!

Mihalache Eric, clasa a III-a A

O colegă minunată

Sara este colega mea de bancă. S-a așezat lângă mine în prima zi de școală.

Este înaltă, părul drept și blond îi ajunge până la umeri, iar bretonul ascunde uneori ochii albaștri și jucăuși. Poartă mereu uniformă curată și aranjată.

Sara este atentă și interesată de tot ce se discută la ore. Are un scris frumos, ordonat, mereu lăudat de doamna învățătoare. Îi admir caietele îngrijite, fără greșeli și fără foi rupte.

Îi place să citească, să cânte la vioară și să călătorească.

Este o colegă exemplară!

Moldoveanu-Onu Ilinca-Ioana, clasa a III-a B

Dana, prietena mea

Pe Dana o cunosc de când am primele amintiri. Am crescut împreună. Este vecina mea și nu era zi în care să nu ne vedem. Fiecare întâlnire începea cu o îmbrățișare.

Dana este o fată minionă, cu ochii mari și verzi, acoperiți de ochelari. Are un nas mic și jucăuș. Gura pare că îi zâmbește mereu, iar părul lung și blond strălucește în razele soarelui.

Este cea mai bună persoană din câte cunosc. Nu este lucru pe care să nu-l împartă. Îmi amintesc bine cum i-am apreciat lăntșorul cu inimioară albastră și, imediat, l-a scos de la gât și mi l-a întins. Era preferatul ei, dar mi l-a făcut cadou. Bineînțeles că nu l-am luat, dar am priceput ce suflet are.

Îi place să picteze peisaje în culori pastelate și să dăruiască tablourile. Eu am primit „Primăvara”.

Dana este o prietenă grozavă!

Moldoveanu-Onu Ilinca-Ioana, clasa a III-a B

PRIMĂVARA

E o zi minunată de primăvară. Lalelele galbene ca soarele, trandafirii roșii ca sângele, zambilele albe ca neaua și toporașii mov spre violet au înflorit.

Și sunt așa de parfumate!

Dar mireasma cea mai impresionantă vine de la prunii cu flori albe și de la caișii cu florile roz.

Cei doi frați, Ionuț și Mircea, admiră florile multicolore și stau la sfat.

- Ce zici, îi culegem o floare mamei? întrebă Mircea.

- Da. Ce idee bună! zise Ionuț.

Tata tăia iarba și i-a auzit.

- Ce ați zis? întrebă tata. Nu cumva să vă atingeți de flori! Mama se va bucura mult mai mult dacă îi arătați o floare și îi spuneți că este pentru ea.

Astfel, ne-am amintit că mama încă de mici ne învăța, atunci când treceam pe stradă sau prin parcuri, că florile rupte se ofilesc în scurt timp. Însă, lăsate la locul lor, pot fi admirate un timp mai îndelungat de mulți trecători și pot mângâia multe suflete cu gingășia lor.

Dacă, totuși, dorim să îi oferim mamei o floare care ne-a atras atenția în drumul nostru, este suficient să i-o arătăm și ea o va considera dăruită, fără a fi necesar să o rupem.

Butnaru Clara, clasa a III-a A

Buburuza

Mica buburuză stătea pe o crizantemă. Ea s-a întâlnit cu fluturașul, Alex.

- Bună, Alex! Ce aripi frumoase ai! spuse buburuza.
- Bună, buburuzo! Mulțumesc! Bulinele tale sunt spectaculoase!

Așa au devenit cei mai buni prieteni.

Casapu Amalia Valentina, clasa a II-a A

O vacanță de vis

Nu a început bine luna august și am plecat la mare, în Grecia, cu familia mea și cu cel mai bun prieten al meu, Eric. A fost un drum foarte lung, dar într-un final am ajuns. În primele zile am stat toată ziua în apă, am jucat volei și am căutat pietre prețioase. Într-una dintre zile, am hotărât să mergem pe o plajă nouă, unde ne-am plimbat prima dată cu hidrobicicleta și am făcut sărituri în mare fără aripioare, la o adâncime foarte mare.

O altă activitate interesantă pe care am făcut-o cu prietenul meu, Eric, a fost să căutam și să prindem crabi, pentru care am construit și o căsuță în nisip. Am hotărât să îi luăm acasă într-un borcan, dar, din păcate, pe drumul spre casă, au murit. Am înțeles că ei trăiesc doar în mare. În acvariu... nu supraviețuiesc.

După șapte zile de apă, joacă și delicatose culinare pe placul meu, am plecat spre casă cu amintiri minunate. A fost un concediu de neuitat, de la care nu mi-aș fi putut dori mai mult!

Bârsan Andrei Cristian, clasa a III-a A

Toamna în culori

A venit în sfârșit toamna. Ea aduce roade bogate și urechiușe înghețate. Eu mă bucur de fructe și legume proaspete și gustoase.

Frunzele cad ușor din copaci. În curte sunt multe frunze frumos colorate. Îmi place să mă joc printre ele! Pădurea și-a schimbat culoarea, parcă s-ar fi îmbrăcat cu o pelerină ruginie.

Toamna, castanii rămân goi și triști. Copiii sunt veseli când se joacă cu castanele care au forme hazlii! Chiar și castanii parcă se mai înveselesc.

Toamna este minunată!

Mitru Adela Maria, clasa a II-a A

VISUL MINUNAT

Astă noapte am avut un vis minunat. Am visat că eram pe Lună și că m-am întâlnit cu diferite animale spațiale: pisici, câini, cai și unicorni spațiali.

Animăluțele m-au întrebat în cor:

- Bună! Tu cine ești?
- Sunt Maria, am răspuns eu.
- De unde ești? Arăți ciudat! au zis ele într-un glas.
- Sunt de pe Terra, le-am spus eu cu o voce blândă și curioasă.

Am stat o vreme de vorbă cu animăluțele, în timp ce mă studiau foarte curioase și nedumerite, până le-am spus:

- Trebuie să plec acasă, cred că mama este îngrijorată.
- Dar și voi acolo, pe Terra, aveți mame? m-a întrebat unicornul spațial. Ce bine, mamele sunt ce este mai minunat în tot Universul, a zis el bucuros.

- Da, fiecare pui are o mamă a lui, i-am răspuns cu gândul deja la mama mea, care s-ar putea să mă certe pentru că am întârziat.

- Bine, Maria. La revedere! Să mai vii în vizită pe la noi, au spus toate animăluțele, îmbrățișându-mă pe rând.

Încercam să le mai răspund că abia aștept să-i mai văd, dar nu reușeam să deschid gura, în timp ce auzeam altă voce, foarte cunoscută și dragă:

- Hai, Maria, încearcă să te trezești, întârziu la școală! îmi zicea mama la ureche, cu o voce caldă, dar grăbită. Trebuie să mănânci, să te speli pe dinți și pe față, să-ți începi ziua veselă și proaspătă.

- Mami, am visat foarte frumos, să-ți povestesc!
- Îmi povestești în timp ce te îmbraci! zise mama cu un glas foarte hotărât.
- Bine, mă grăbesc ca să plec repede la școală cu Dragoș.
- Hai, Maria, mai repede! se auzea și Dragoș din baie cu o voce grăbită. Să nu întârziem la școală.
- Sunt gata. Hai să mergem! zic eu în grabă, gândindu-mă că nu am mai apucat să-i povestesc mamei visul minunat.

Când ajung la școală, toate prietenele mele mă întâmpină fiecare în felul ei, mă îmbrățișează, mă pupă, îmi ciufulesc codițele, bucuroase că ne revedem.

- Bună, fetelor! Trebuie să vă povestesc neapărat ce am visat, zic eu nerăbdătoare.
- Bună dimineața, copilași! Vă rog să vă așezați mai repede în bănci, trebuie să înceapă ora de matematică, se aude vocea hotărâtă a doamnei noastre dragi.
- Bună dimineața, doamna învățătoare! zicem cu toții într-un glas.

Abia aștept să pot ieși la tablă, să rezolv o problemă la matematică, dar gândul meu e tot la prietenii mei spațiali din vis.

Trec și orele de la școală, și antrenamentul de badminton, se face seară și, cu o voce obosită, îi spun mamei:

- Mama, toată ziua am așteptat să povestesc cuiva ce vis minunat am avut, dar acum sunt prea obosită și abia aștept să mă culc, poate mă mai întâlnesc cu prietenii mei spațiali.
- Bine, Maria. Noapte bună! Ne întâlnim în țara viselor, îmi spune mama iubitoare! Poate reușesc să-i cunosc pe prietenii tăi.

Deja o aud de departe pe mama, în schimb aud vocile vesele și curioase ale pisicilor și unicornilor!
Ce bucurie!

Niță Maria, clasa a III-a A

Colega nouă

Într-o zi, într-o școală, într-o clasă, a venit o elevă nouă, nemaivăzută și necunoscută. Intră timidă, cu părul ei alb ca neaua, scurt până la umeri, îmbrăcată în sarafanul bleumarin, ca cerul noptea.

Toți copiii s-au mirat când au văzut-o, doar Ana și-a dat seama că noua ei colegă avea o boală rară, numită albinism.

Doamna învățătoare a prezentat-o și a invitat-o să ia loc în bancă, lângă Ana.

Ora s-a terminat și toți elevii au ieșit în pauză, la joacă. Doar fata cu părul înzăpezit și Ana au rămas în clasă.

- De ce ai rămas cu mine în clasă? Nu mă consideri ciudată? a întrebat colega cea nouă.

-Nu, consider că doar ești puțin diferită de ceilalți prin felul în care arăți. Dar, am învățat la ora de civică că, deși oamenii sunt diferiți, pot avea și multe lucruri comune.

În scurt timp, fetele au devenit cele mai bune prietene.

În vacanța de iarnă s-au întâlnit la târgul de Crăciun. Ana a observat că animalul de companie al prietenei sale era absent. Ea o întreabă:

- Unde este Puffi, câțelul care era mereu alături de tine?
- S-a pierdut acum o săptămână, iar eu sunt tare tristă. Am încercat să-l găsim, dar nu am reușit.

Sper să fie bine și să revină iar în familia noastră.

La două zile de la această întâmplare, Ana l-a zărit pe Puffi. Era sub o mașină, speriat și murdar. Bucuroasă că l-a recunoscut, l-a luat acasă, l-a spălat și l-a hrănit. A sunat-o repede pe prietena sa să-i spună vestea cea bună. Aceasta s-a bucurat foarte tare și, în semn de mulțumire, a invitat-o pe Ana să petreacă vacanța de Crăciun împreună.

Fetele au înțeles că prietenia nu se bazează pe aspectul fizic, ci pe pasiuni și interese comune.

Ana Sofia Măncuță, clasa a III-a C

O casă nouă

Era o zi de toamnă ruginie, când coboram treptele școlii unde învăț. Nu știam ce bucurie o să am!

Tatăl meu mă aștepta, ca de fiecare dată, în fața școlii. Am urcat împreună în mașină și, înainte să pornească motorul, îmi arată sfios o poză cu un câine din rasa husky.

- Wow! Ce frumos câine! Al cui este?
- Dacă vrei, poate fi al tău!
- Ce frumoasă surpriză, tati! Putem să-l luăm azi?
- Sigur! Mama a vorbit cu o doamnă profesoara care îl are și, după-amiază, vom merge la Girov să-l luăm!
- Ce fericită sunt!

Au trecut câteva ore și mama a ajuns acasă. Mai era puțin până la întâlnirea cea mare....

- Mami, sunt curioasă ce reacție va avea Luna când o va vedea! (Luna este o cățelușă de 2 luni, pe care am salvat-o de la moarte).

Am plecat cu inima deschisă spre întâlnirea cu cățelușă. Am intrat într-o curte mare și proprietarul ne-a prezentat-o:

- Ea este Sky!

Veni spre mine un câine de talie mare, cu ochii albaștri și conturați, cu blana deasă și strălucitor de lucioasă.

Ne-am împrietenit foarte repede, de parcă ne cunoșteam dintotdeauna.

Am petrecut ceva timp împreună, apoi ne-am hotărât să plecăm. Familia ei și-a luat ramăs bun de la ea.

Tati o urcă în mașină și eu am ales să stau cu ea în spate. Pe tot parcursul distanței până acasă, se agita, dar nu foarte tare, semn că se simțea în siguranță lângă mine.

Am ajuns acasă și am intrat în curte.

- Mami, ea este Sky! E puțin speriată, dar o să-și revină!

Mama a scos capul pe geam, parcă neavând curajul să iasă afară, când văzu ce mare este.

Am luat-o pe Luna în brațe și i-am prezentat-o noului membru al familiei.

- Ce speriată este! Nu credeam că va reacționa așa!

- Se vor împrieteni, cu siguranță! A nimerit familia perfectă! zise mama, ca să mă liniștească.

Seara s-a așternut încet peste oraș, vântul a început să bată din ce în ce mai tare, iar eu m-am pregătit de culcare, după o zi minunată.

- Mami, tati, acum pot dormi liniștită! Am o parte din Univers cu mine: Luna, Cerul....

Dar, ca totul să fie complet, nu ar fi bine să mai adoptăm un câine pe care să-l cheme Soare? Ce părere aveți????

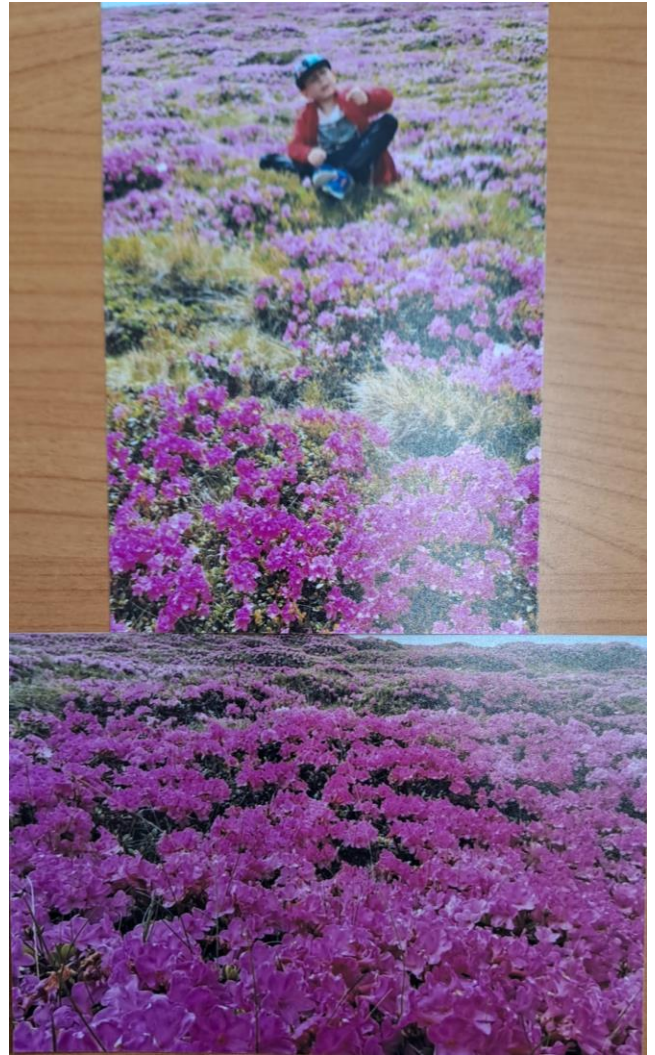
Marea de roz din Munții Bucegi

Această întâmplare s-a petrecut în luna iunie. Împreună cu mama și cu tata am hotărât să mergem pe vârful Furnica, aflat în Munții Bucegi. Ne-a luat patru ore să ajungem la Sinaia. După aceea, am luat telegondola până la cota 1600 metri, după care a început marea noastră aventură. Am început să urcăm muntele. Am mers pe potecile răcoroase.

Drumul era greu, dar eram motivat căci peisajul va fi minunat. Din depărtare se vedeau creste roz. Am grăbit pasul din dorința de a vedea bujorii de munte (rododendron), care aveau culoarea roz-închis și acopereau pante întregi. Am stat acolo două ore. Peisajul îți tăia răsuflarea, totul în jur fiind roz.

Am luat o mică gustare, am făcut multe poze și ne-am încărcat cu energia muntelui. Dar am fost nevoiți să ne întoarcem cât mai repede la mașină din cauza norilor de ploaie. Înainte cu câțiva metri de mașină, a început să plouă torențial. Am alergat până la mașină și ne-am urcat cât am putut de repede.

Sper să mai repet această aventură!

Gicoveanu Casian, clasa a II-a A

Prietenul Pământului

Planetele se învârt fericite în jurul axei solare. Ele simt o energie misterioasă. Soarele spune:

- Hmm! Poate că este un asteroid!
- Nu cred! grăi Jupiter.
- Nici eu! Poate o stea căzătoare, zise Neptun!
- În niciun caz, vorbi Soarele. Mie mi se pare că e ceva..... rău!
- Nu e bine, comunică Pământul. Eu cred că e ceva mai puternic.
- Cum ar fi? întrebă Marte.

- Poate e o gaură neagră, rosti Pământul. *Gaura Neagră* este una dintre cele mai misterioase și puternice forțe din Univers. O gaură neagră este locul din care nu poate scăpa nici măcar lumina. Astfel de găuri sunt cu adevărat invizibile.

- Cum?! Poate că ar trebui să meargă cineva și să vadă! interveni Soarele.

- Eu mă duc! Eu am și ajutorul oamenilor, deci sunt cel mai protejat! se exprimă curajos Pământul.
După câteva zile, Pământul crezu că el a văzut Gaura Neagră, dar, de fapt, era o planetă numită Șerpania. Ea era numită așa pentru că era o planetă plină cu șerpi.

Pământul o întrebă curios pe Șerpania:

- Șerpania! Tu ai văzut cumva *Gaura Neagră*?

- Da! Se îndreaptă spre Calea Lactee!

- Serios?! Mă poți însoți în călătoria spre Calea Lactee?

- Desigur! Te ajut cu mare bucurie! Dar trebuie să știi că eu sunt mai mare decât *Gaura Neagră*.

- Super! strigă bucuros Pământul.

- Ca să știi, eu te pot ajuta, dar *Gaura Neagră* nu va fi oprită. Eu pot doar să o fac să îți dea o șansă de câștig.

- Și ce fel de șansă?

- Trebuie să îi răspunzi la o întrebare. Dacă pierzi.... te mănâncă, dacă câștigi... te va proteja pe vecie!

- Vai! Trebuie să ajungem mai repede, am uitat că *Gaura Neagră* vine spre sistemul nostru solar!

După trei zile au ajuns, dar *Gaura Neagră* mai avea puțin și pleca, când a văzut planeta Șerpania, care era de 7777 de ori mai mare decât ea. De frică să nu fie mâncată, îi adresa o întrebare Pământului:

- În câte zile pământești, Luna înconjoară Pământul?

- În 27,3 zile! Tot atât cât îi ia și să se rotească în jurul axei sale.

- Ah! Ai răspuns corect! Acum va trebui să apar această galaxie pe vecie!

Astfel, Șerpania și Pământul au devenit cei mai buni prieteni.

Bostan Darius, clasa a IV-a B

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

De la începutul lunii septembrie, am început să număr cu înfrigurare zilele rămase până va începe noul an școlar, mi-am cumpărat rechizitele și un rucsac nou.

În sfârșit, ziua mult așteptată a sosit, ziua când începe din nou școala.

Azi m-am trezit mai devreme, am luat micul dejun și am pornit grăbit către școală.

În oraș este multă agitație. Străzile sunt pline de copii care merg, ca și mine, la școlile lor.

Am ajuns la școală. Curtea școlii pare neîncăpătoare pentru mulțimea de copii, părinți și bunici, profesori și învățători. Glasuri subțiri de copii și râsete fericite plutesc în aer. Mi-am căutat colegii și pe doamna învățătoare. Când ne-am revăzut, ne-am salutat și ne-am îmbrățișat.

După câteva momente, s-a făcut liniște. A început festivitatea de deschidere a noului an școlar. Apoi s-a auzit clinchetul zglobiu al clopoțelului și am intrat cu toții în clase.

Am urcat emoționat scările până la etajul unu, unde se află clasa mea. Toți copiii sunt fericiți și entuziaști că s-au reîntâlnit cu colegii, dar și cu doamna învățătoare.

Ne-am ocupat locurile în bănci și i-am oferit, emoționați, doamnei câte o floare. Doamna învățătoare ne-a dat manualele, iar apoi am povestit despre vacanța de vară. Și timpul a zburat cât ai clipi.

Prima zi de școală a fost o zi de neuitat!

de **Cucoradă Alexandru-Gabriel**, clasa a IV a B

DRAGONI ȘI PRINȚESE

A fost odată ca niciodată un Dragon ca nimeni altul: Foc Etern, cunoscut pentru puterile sale aproape nemărginite. La fiecare veac, el ataca un sat, la alegerea sa. În anul 1208, a venit rândul satului Dwarven Land.

Dragonul a ars aproape toate casele, făcându-le scrum, iar cele pe care nu le putea arde, le distrugea cu ghearele sale imense. Când a terminat invazia, a răpit-o pe prințesa Eliza.

Andrei al III-lea, prințul din regatul vecin, a auzit știrile și a dorit să o salveze pe prințesa captivă și de o frumusețe nemaivăzută. Așa că a luat cu el 1000 de soldați: 200 de cavaleriști, 300 de arcași și 500 de spadasi.

După un drum de paisprezece zile și paisprezece nopți, a ajuns la bârlogul Dragonului, situat pe vârful muntelui Mount Fiery. Imediat ce a intrat, a văzut-o pe Eliza, prințesa prizonieră. Când îl văzu, ochii ei au început să sclipescă, în speranța că va fi salvată și începu să strige după ajutor.

Mare greșală a făcut...

Dragonul s-a trezit imediat și bătălia a început. A durat cinci zile și cinci nopți, însă cu prețul a multe vieți, Foc Etern a fost învins.

Andrei a salvat-o pe Eliza, care nu știa cum îi putea mulțumi pentru binefacere. El i-a propus să îl urmeze în regatul său, apoi, împreună, să înceapă reconstrucția satului natal Dwarven Land.

Prințesa s-a arătat foarte mulțumită de propunerea făcută, tot regatul s-a bucurat nespuse de mult de întoarcerea și triumful lui Andrei, dar și de întâlnirea cu Eliza.

Cei doi s-au căsătorit și au trăit o viață frumoasă împreună!

Singurul lucru care le disturbă din când în când fericirea este teama că întoarcerea lui Foc Etern va avea loc în următorul veac...

Bogdan Ticu, clasa a IV-a B

EROII ÎNVĂȚĂTURII

Acum mult, mult timp în urmă, Zmeul Lenei locuia în Pădurea Neînvățatului. Principala lui preocupare era să intre noaptea în camerele copiilor și să-i facă leneși, mai ales la învățătură. Și făcea asta de veacuri întregi...

Anii au trecut, iar la un moment dat, în Orașul Școlii, s-a născut un băiețel. Numele lui era Curajosul Copil. Când a mai crescut puțin, băiețelul a ajuns să iubească foarte mult învățătura. Din poveștile părinților și ale altor copii a auzit și el de Zmeul Lenei. Și atunci și-a pus o dorință: să reușească să-l învingă pe zmeu pentru a nu mai face copiii leneși și a-i lăsa să învețe.

Curajosul Copil a pornit către Pădurea Neînvățatului pentru a-l găsi pe Zmeul Lenei. Ajuns acolo, a văzut că zmeul era mare și puternic și și-a dat seama că singur nu va reuși să-l biruie. Băiețelul s-a gândit să-i cheme în ajutor pe cei mai buni prieteni ai săi, Spiridușul Cărților și Zâna Învățătură. Cei doi au auzit chemarea adresată în gând de Copilul Curajos și au alergat într-un suflet către pădurea unde locuia zmeul.

Înarmați cu multă știință și înțelepciune, eroii noștri au intrat cu mult curaj în pădurea deasă, plină de mărăcini. În mijlocul pădurii îi aștepta Zmeul Lenei. Copilul Curajos a scos condeii cunoașterii și l-a

provocat pe zmeu la un concurs de matematică, iar Spiridușul Cărților l-a provocat și el la un concurs de ghicitori. La fiecare răspuns greșit, Zâna Învățăturii îi dădea zmeului cunoaștere.

Și s-au luptat așa de dimineață până seara. La apusul soarelui, zmeul era epuizat. Aceasta a oftat lung și a recunoscut că a fost bătut.

Atunci, cei trei eroi ai învățăturii au văzut surprinși că a avut loc un miracol: Zmeul Lenei s-a transformat într-un CĂRTURAR, iar pădurea neînvățatului a devenit cea mai mare bibliotecă din lume.

de Cucoradă Alexandru-Gabriel, clasa a IV-a B

SFÂRȘITUL TOAMNEI

Noiembrie, ultima lună de toamnă, se apropie cu pași repezi.

Soarele se zărește din ce în ce mai puțin, iar cerul este plin de nori negri și grei de ploaie. Zilele sunt mai scurte, iar nopțile mai lungi. Este frig, iar vântul iute și rece aruncă în geamuri picuri grei de ploaie mărunță.

Grădina s-a împodobit cu un veșmânt de brumă argintie, iar florile întinse la pământ se pregătesc de un somn dulce, până la primăvară.

Copacii și-au pierdut haina multicoloră, așternând pe jos un covor foșnitor, cu nuanțe de asfințit. Nu se mai aude cântecul dulce al păsărilor, acești cântăreți ai pădurii fiind alungați către zări mai calde.

Animalele mari și mici și-au adunat provizii și s-au adăpostit pentru somnul lung de peste iarnă, iar insectele plăpânde și-au găsit loc de poposit sub stratul gros de frunze uscate.

Oamenii își strâng ultimele recolte, pe care le pun în hambare și în cămări, și taie cioatele pentru foc.

Natura întreagă e pregătită, în sfârșit, de odihna binemeritată.

Toamna și-a făcut valiza și se pregătește de plecare, iar iarna se apropie în grabă, cu păslarii ei cei moi.

de Cucoradă Alexandru-Gabriel, clasa a IV a B

VALIZA PRĂFUITĂ

A venit vacanța de toamnă, de la sfârșitul lunii octombrie.

Ilan și Adela sunt bucuroși că merg în această săptămână la bunica lor, la Humulești. Bunica i-a primit fericită, spunându-le că abia a așteptat să vină vacanța pentru a o vizita.

Într-una din zile, când afară ploua mărunț și bătea un vânt tăios, cei doi frați au hotărât să se joace în vechea cameră a tatălui lor. Ilan și-a adus mingea și a început să șuteze către Adela, însă a nimerit sub pat. Adela s-a aplecat să o scoată și, atunci, a văzut acolo, împinsă adânc sub pat, o valiză veche, prăfuită, ce părea abandonată.

Adela i-a spus lui Ilan ce a văzut sub pat, iar acesta s-a aplecat și a tras valiza afară, spunându-i Adelei că se vor juca cu ea, făcând-o vapor. Adela a fost încântată de propunerea lui Ilan, dar era și foarte curioasă să vadă ce este în valiză.

Fetița a ridicat capacul valizei și a văzut că aceasta era plină cu jucării vechi, prăfuite, dar destul de bune: un căluț de lemn, un ursuleț de pluș, o păpușă de pânză, roboței și multe cuburi. Într-un colț al valizei a zărit o cutiuță mica, cu mâner. Adela a luat cutia în mână și a așezat-o în

mijlocul camerei, învârtind mânerul. Din cutie a sărit un clovn care a început să cânte și să danseze.

La început, Ilan s-a speriat, dar Adela a bătut bucuroasă din palme, amuzată de cântecul clovnului de jucărie. Ilan a început și el să râdă și să privească spre celelalte jucării din valiză. Acestea parcă îi spuneau băiatului că își doresc să fie curățate pentru a se putea juca din nou cu copiii.

Ilan și Adela s-au hotărât să scoată toate jucăriile din valiză, să le ștergă și să le repara, pentru a le oferi copiilor care nu-și pot cumpăra jucării.

Jucăriile eliberate, curate și reparate, au început să zâmbească celor doi frați, mulțumindu-le că de acum alți copii vor râde fericiți când se vor juca cu ele.

de **Cucoradă Alexandru Gabriel**, clasa a IV a B

PUTEREA CUVINTELOR

Pe caiet scria cu litere mari de tipar un cuvânt. Ce ciudat arătă! Oare ce-o fi însemnând?!

Fiecare termen de acest fel conține un set de litere diferite și tare neobișnuite. Asemenea înlănțuiri alcătuiesc „ceva scurt”, ce nu depășește doi sau trei centimetri. Acesta este ***cuvântul!***

Termenii au un înțeles. Unii înoată ca peștii gri în apa limpede. Alții stau întinși la soarele arzător al dimineții târzii. Unele cuvinte cad din pomii bogați, cu roade dulci și coapte. Fiecare are un alt sens, un sens unic, special.

Primul cuvânt important pe care l-am rostit a fost „mama”. Nu sună melodios, dar este ușor de pronunțat; parcă vine de la sine. „Familia” cea iubitoare, cea grijulie, de aici provine!

Dar poți auzi și termeni mai puțin frumoși, care te fac să te gândești la lucruri rele, la neazuri, la povești înspăimântătoare. Mai bine îi lăsăm la o parte!

Înapoi la mulțimea de cuvinte mirifice! Cuvântul „Ocean” te duce în largul mării spumoase, pe bărcuța ce te poartă până la apropiatul țărm. Cuvântul „munți” te conduce la caprele negre, la natura frumoasă, la mirosul îmbietor de brad, la nenumărații fluturi multicolori.

Acesta este Universul: cuvintele frumoase ce te poartă oriunde vrei tu! Gândește-te la un termen și, în doar câteva clipe, vei fi uluit de tărâmul nemărginit ce se întinde în fața ta!

Cuvintele pot mângâia sau pot răni... Ce au făcut cuvintele tale astăzi?!

Aiftimiei Daniana, clasa a VI-a C

Profesor coordonator, Dosoftei Raluca Smaranda

Universul cuvintelor

Un cuvânt poate exprima un obiect, o acțiune sau o însușire. În același timp, el te face să zbori cu gândul la diferite situații, experiențe pe care le-ai trăit în legătură cu ceea ce denumește acel cuvânt.

Doar când luăm o carte în mână și o răsfoim, ne dăm seama de valoarea cuvintelor. Ele redau ca o oglindă existența umană.

Munca, relația dintre oameni, credința lor, familia, valorile umane, toate se bazează pe cuvinte. Tainele naturii, gândurile, sentimentele omenești, toate și-au găsit locul potrivit în câte un cuvânt.

Așadar putem spune că fiecare cuvânt rostit creează în mintea noastră un univers, o lume pe care fiecare o percepe în felul lui.

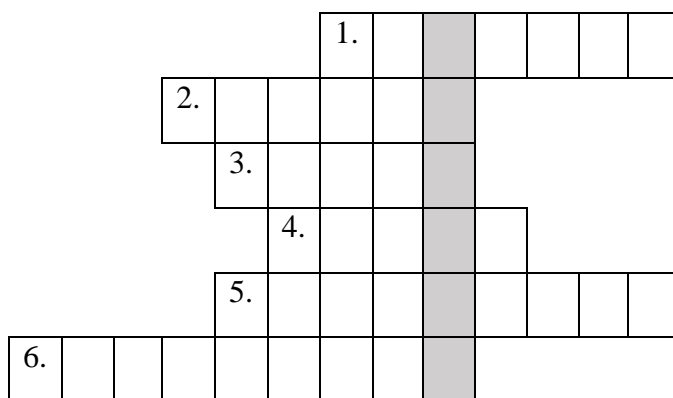
Magia cuvintelor începe să prindă contur în mintea și în inima noastră prin lectura cărților. Acolo, cuvintele capătă înțelesuri noi și ne fac să descoperim mereu alte și alte lumi. Ne determină să fim mai sensibili la frumos, ne fac mai buni, mai inteligenți, capabili de a ne adapta oricărei situații.

Mazilu Ianis, clasa a VI-a C
Prof. coordonator, Dosoftei Raluca Smaranda

Rebus

Completează rebusul și descoperă pe verticală un cuvânt ascuns în desen.

1. Au tulpina verde și dau oxigen planetei.
2. Este foarte șireată.
3. Animal sălbatic cu coarne mari.
4. Arbore cu țepi în loc de frunze.
5. Leul este un animal pră-...-...
6. Ascunde nucile și sare din creangă în crean

Cituran Clara, clasa a II-a A

PROVOCAREA Sudoku

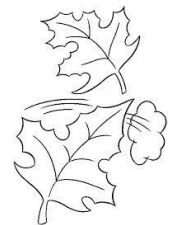
8	7		6		9	5		3
	9	1		5		2	8	
5	3		2		7	1		
4	2			9	8	3		
9		5	3			7	2	6
3		7	5	2		4		
		8		3	2		7	4
7	4		1	6	5	8	3	2
2	6		8	7		9		5

Onofrei Ciprian

Ghicitori

Ce are patru roți și un motor?

sina
sewa

Este mare, are mulți copii și doamne învățătoare?

oala
oasa

Ambrose Luca, clasa a II-a A

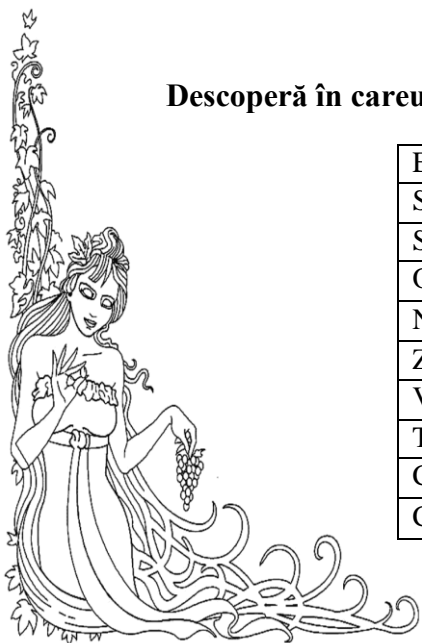

Careul TOAMNEI

Descoperă în careul de mai jos zece cuvinte care au legătură cu toamna.

E	I	A	R	N	F	O	Y	T	C
S	N	Q	E	F	R	U	C	T	E
S	T	R	U	G	U	R	I	R	E
O	U	S	W	B	N	D	S	O	P
N	N	X	T	S	Z	O	N	A	L
Z	E	N	P	C	E	C	C	D	O
V	R	A	C	O	A	R	E	E	A
T	I	N	P	A	S	Z	X	N	I
C	C	E	X	L	E	G	U	M	E
C	A	S	T	A	N	E	P	C	N

Mitru George Daniel, clasa a II-a A

Proiectul meu

Libiță Călin, clasa a 4-a C

Un gând în limba engleză

Friendship

Adam Eduard, clasa a IV-a C

Friendships are very important for children and even for adults because it helps to create a bond that can even last for a whole life. It's a wonderful feeling knowing that you have someone near you that you can trust. It's important to always tell each other the truth even if sometimes the truth hurts. You can share your thoughts and your secrets with your best friend, knowing that they are safe. You can help yourselves with your homework, have the same hobbies and activities, spend the summer holidays together and create new memories.

One year ago I moved back to Romania and my relationship with my best friend, Jacob started falling apart due to the distance. This is the main enemy that keeps us apart. Our weekly schedules are different but we still find time to talk on the phone, play on-line games and help each other.

I hope we will visit each other soon and our friendship will last forever and our paths will meet again.

Găsiți 10 diferențe

Prof. înv. preșcolar, Gheorghiu Manuela

Arhitecții VIITORULUI

Clasa a VII-a B

Coordonator, prof. Filimon-Vintea Ana-Maria

SMART CITY – Paris, New York, Tokyo, Piatra-Neamț

Rădăcinile învățaturii sunt amare, dar roadele sunt dulci.

